

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เครื่องปลูกกระเทียม

GARLIC PLANTER

โดย

นางสาวเกษร	จักร์กระโทก	39014040
นางสาวจิราภรณ์	นารี	39014086
นางสาวเดือนเพ็ญ	มิระสิงห์	39014180
นายสุพมิตร	โยแดง	39014598

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 36735
วัน, เดือน, ปี..... 28 ส.ค. 2543

ปฏิญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประจำปีการศึกษา 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาบัตรปีการศึกษา 2542

ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร

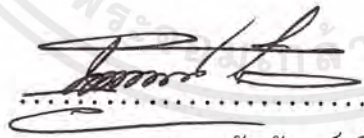
คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง เครื่องปลูกกระเทียม

ผู้จัดทำ

1. นางสาวเกษร จักรกระโทก
2. นางสาวจิราภรณ์ นารี
3. นางสาวเดือนเพ็ญ มิระสิงห์
4. นายสุพมิตร ไยแดง

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(นางจิราภรณ์ เบนจประกายรัตน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(นายสัตย์กฤษณ์ กิ่งทอง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องปลูกกระเทียม

โดย	นางสาวเกษร	จักร์กระโทก
	นางสาวจิราภรณ์	นารี
	นางสาวเดือนเพ็ญ	มิระสิงห์
	นายสุพมิตร	ไยแดง
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์จิราภรณ์	เบญจประกายรัตน์
	อาจารย์สัตย์ลักษณ์	กิ่งทอง

บทคัดย่อ

เครื่องปลูกกระเทียมใช้ต้นกำลังประเภทธัญธำมรงค์ ขั้วเคลื่อนระบบปลูกด้วยล้อจิกและเฟืองโซ่ เมื่อรถเริ่มเคลื่อนที่ ล้อจิกจะขับเคลื่อนระบบทำให้กระเทียมในถังบรรจุถูกปล่อยลงสู่จานหยอดด้วยอัตรา 10 กลีบต่อเมตร งานหยอด 1 งานจะแบ่งกลีบกระเทียมให้ลงสู่ร่องปลูก 2 ร่องและงานหยอดเป็นตัวกำหนดปริมาณการปลูก กำหนดไว้ที่ 10 กลีบต่อเมตร

จากผลการทดลองกระเทียมพันธุ์ลำปางในห้องปฏิบัติการและในแปลงทดสอบ ผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ กระเทียมในถังบรรจุเต็มถังและครึ่งถังถูกปล่อยออกจากงานหยอดลงสู่พื้นดินด้วยอัตรา 10.5 และ 11 กลีบต่อเมตร ตามลำดับ ฝูยกอกในถังบรรจุเต็มถังและครึ่งถังถูกปล่อยออกที่ช่องทางออกลงสู่พื้นดินด้วยอัตรา 57.60 และ 39.03 กรัมต่อเมตร ตามลำดับ ผลการทดลองในแปลงทดสอบที่ความเร็วในการปฏิบัติงาน 0.63 เมตร/วินาที กระเทียมในถังบรรจุเต็มถังและครึ่งถังถูกปล่อยออกจากงานหยอดลงสู่พื้นดินด้วยอัตรา 11.72 และ 11.3 กลีบต่อเมตร ตามลำดับ ฝูยกอกในถังบรรจุเต็มถังและครึ่งถังถูกปล่อยออกที่ช่องทางออกลงสู่พื้นดินด้วยอัตรา 47.25 และ 50.48 กรัมต่อเมตร ตามลำดับ ความสามารถในการทำงานจริง 0.11 ไร่ต่อชั่วโมง ประสิทธิภาพการทำงานในพื้นที่ 78 %

GARLIC PLANTER

By Ms. Kasorn Chakktok

Ms. Jiraporn Nari

Ms. Duenphen Mirasing

Mr. Supamit Yaidaeng

Advisor Mrs. Jiraporn Benjapragairat

Mr. Sanyarak Kingthong

ABSTRACT

Garlic planter is an equipment which is driven by ground wheels, chains and gears. When a power tiller moves, garlic seeds will be discharged from the hopper into the disk plate. One disk plate will control garlic seeds flow into two furrows which is designed the quantity of garlic seeds at 10 seeds per meter.

From the experiment of Lampang variety garlics. In the laboratory, it found that the garlic seeds in the hopper full level and half level was discharged at 10.5 and 11 seeds per meter respectively. Manure in the hopper full level and half level was discharged at 57.60 and 39.03 gram per meter respectively. In the field test area at operate velocity was 0.63 m/s, the garlic seeds in the hopper full level and half level was discharged at 11.7 and 11.3 seeds per meter respectively. Manure in the hopper full level and half level was discharged at 57.60 and 39.03 gram per meter respectively. Operation ability was 0.11 rai/hour. Efficiency of working in field was 78 %.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก - ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง - จ
สารบัญรูป	ฉ - ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาการทำวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	
2.1 ชนิดของเครื่องปลูกที่มีอยู่ในปัจจุบัน	3
2.2 การเตรียมดินและการปลูกกระเทียม	3
2.3 การทดลองปลูกกระเทียมในแปลง 6 วิธีการต่างๆ	6
2.4 การออกแบบและสร้างอุปกรณ์หยอดกระเทียมเบื้องต้น	9
2.5 ทดสอบระบบการปล่อยกลีบกระเทียมเบื้องต้น	13
บทที่ 3 การออกแบบและการสร้างระบบการทำงานของเครื่องปลูกกระเทียม	
3.1 การออกแบบเครื่องปลูกกระเทียม	18
3.2 การดำเนินการสร้าง	28
3.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับแก้	28
บทที่ 4 การทดลองและผลการทดลอง	
4.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการ	30
4.2 การทดสอบสมรรถนะเชิงพื้นที่ของเครื่องปลูกกระเทียม	37
บทที่ 5 บทวิจารณ์และสรุป	46
ภาคผนวก ก	48
ภาคผนวก ข	52
ภาคผนวก ค	53
ภาคผนวก ง	54
กิตติกรรมประกาศ	ช
บรรณานุกรม	ฉ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.ขนาดพื้นที่เพาะปลูกกระเทียมของไทยในปี 2536/37	1
2.1 แสดงจำแนกของกระเทียมที่ทดลองปลูก	8
2.2 แสดงจำนวนต้นงอกโดยเฉลี่ยของกระเทียมที่ทดลองปลูก	8
2.3 แสดงผลการทดสอบการปล่อกลิบกระเทียมเบื้องต้น	14
4.1ก แสดงปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากลูกหยอดเมื่อบรรจุกระเทียม เต็มถังและครึ่งถัง ความเร็วรอบ 30 rpm	32
4.1ข เปรียบเทียบปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากลูกหยอด	32
4.1ค แสดงปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอดเมื่อบรรจุกระเทียม เต็มถังและครึ่งถัง ความเร็วรอบ 30 rpm	33
4.1ง เปรียบเทียบปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอด	33
4.1จ แสดงปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ย	36
4.1ฉ แสดงการเปรียบเทียบปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ย	37
4.2ก แสดงเวลาในการเลี้ยวโค้ง	40
4.2ข แสดงเวลาในการวิ่งทางตรง 10 เมตร	41
4.2ค แสดงปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอดในระยะ 10 เมตร ที่ความเร็วในการทำงาน 2.27 กม./ชม.	41
4.2ง เปรียบเทียบปริมาณกลีบที่ไหลออกจากงานหยอดในระยะ 10 เมตร	42
4.2จ แสดงปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ยในระยะ 10 เมตร	42
4.2 ฉ เปรียบเทียบปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ย	43
ภาคผนวกตาราง	
1ก แสดงขนาดต่าง ๆ ของกระเทียม	48
2ก แสดงปริมาณจำเพาะของกระเทียม	51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวก	หน้า
3ก แสดงน้ำหนักกระเทียม 100 กรัม	51
1ข แสดงปริมาตรจำเพาะของปุ๋ยคอกที่ใช้ในการทดลอง	52
1ง รายการวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ	54
2ง ประเมินราคาวัสดุที่ใช้ในการสร้าง	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนคั่นอกกับลักษณะการปลุก กระเทียมในรูปแบบต่าง ๆ	9
2.2 แบบจำลองระบบการหยอดกระเทียมเบื้องต้น	10
2.3 ถังบรรจุกระเทียม	11
2.4 ลีนเปิดกระเทียม (ลูกหยอด)	11
2.5 งานหยอด	12
2.6 แสดงลักษณะของกระเทียมที่ไม่ผ่านเครื่อง	15
2.7 แสดงลักษณะกระเทียมที่ผ่านเครื่อง ความเร็วที่ 30 rpm	15
2.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วรอบของงานหยอดกับ ร้อยละของการแตกหัก	16
3.1 เครื่องปลุกกระเทียมต่อฟ่วงรถไถเดินตาม	17
3.2 ถังบรรจุกระเทียมและนุ้ยคอก	19
3.3 ตัวกวนนุ้ยคอกและลีนเปิดนุ้ยคอก	20
3.4 ชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม	23
3.5 โครงหลักของเครื่อง	24
3.6 ล้อจิก	25
3.7 แสดงระบบถ่ายทอดกำลัง	27
3.8 งานเปิดร่อง	28
3.9 เครื่องปลุกกระเทียมฟ่วงรถไถเดินตาม	29
4.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อหาปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจาก ลูกหยอดและงานหยอด	31
4.2 การทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อหาปริมาณนุ้ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุนุ้ย	35
4.3 แสดงรูปแบบการทำงานในพื้นที่	39
4.4 แสดงการทดสอบเดินเครื่องในพื้นที่	39
4.5 แสดงจำนวนกลีบกระเทียมในระยะ 1 เมตร	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.6 แสดงกระเทียมที่ออกจากเครื่องปลูกกระเทียมเมื่อใส่กระเทียมครึ่งถึงบรรจุ ทดลองในพื้นที่	43
4.7 แสดงกระเทียมที่ออกจากเครื่องปลูกกระเทียมเมื่อใส่กระเทียมเต็มถึงบรรจุ ทดลองในพื้นที่	43
 ภาคผนวกรูป	
1ค ความสัมพันธ์ของรูปแบบการไหลกับความเสียดทานของวัสดุกับ ผนังและมุมเอียงของวัสดุ	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาการทำวิจัย

กระเทียมมีพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ 154,391 ไร่ โดยมีแหล่งที่ปลูกกระจายอยู่ตามภาคต่างๆ ของประเทศไทย ดังนี้

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย พะเยา แม่ฮ่องสอน และลำปาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ ศรีสะเกษ กาฬสินธุ์ เลย และนครราชสีมา
ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สระบุรี อ่างทอง และสิงห์บุรี
ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และชลบุรี
ภาคตะวันตก ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และนครปฐม
ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี

แหล่งที่มีเนื้อที่ปลูกมากที่สุดอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดศรีสะเกษ กระเทียมปลูกโดยการแกะกลีบที่เพิ่งจะแกะออกจากหัวใหม่ๆ เลือกกลีบที่สมบูรณ์แก่จัดและแห้งสนิท และพักตัวระยะหนึ่งก่อนจะทำการปลูกลงดิน สำหรับขนาดพื้นที่เพาะปลูกกระเทียมของไทยในปี 2536/37 แบ่งขนาดพื้นที่ได้ 4 ขนาดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดพื้นที่เพาะปลูกกระเทียมของไทยในปี 2536/37

ขนาดพื้นที่เพาะปลูก ปี 2536 - 2537	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 ไร่	41,598	26.94
2 - 5.9 ไร่	81,555	52.82
6 - 9.9 ไร่	20,083	13.01
สูงกว่า 10 ไร่	11,155	7.23
รวมทั้งประเทศ	154,391	100

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร 2536/37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรที่ปลูกกระเทียมพื้นที่น้อยกว่า 2 ไร่ นั้นเป็นการปลูกโดยใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก แต่เมื่อต้องการเพิ่มขนาดพื้นที่เพาะปลูก เกษตรกรประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ทำให้ไม่สามารถเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกได้ตามต้องการจากข้อมูลต้นทุนค่าแรงงานในการปลูกกระเทียมปี 2538 – 2541พบว่าค่าใช้จ่ายแรงงานในการปลูกต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 21 ของค่าแรงงานในการผลิตกระเทียม หรือคิดเป็นแรงงานคนในการปลูกกระเทียมประมาณ 6–7 คนต่อพื้นที่ไร่ (คิดที่ค่าแรงงาน 150 บาทต่อวัน) ในขณะที่ความต้องการบริโภคกระเทียมภายในประเทศไทยมีมากประมาณปีละ 100,000–111,000 ตัน โดยใช้เพื่อการบริโภคสดเพื่อป้อนโรงงานอาหารสำเร็จรูป โรงงานอาหารกระป๋อง โรงงานน้ำพริก โรงงานกระเทียมคองรวมทั้งการใช้กระเทียมไปเป็นยาสมุนไพร มีการผลิตกระเทียมในรูปแบบแปรรูป นอกจากนี้ยังมีการผลิตเพื่อทำพันธุ์จำหน่าย และส่งออกไปขายยังต่างประเทศบางส่วนทำให้กระเทียมมีราคาค่อนข้างดีเป็นสาเหตุจูงใจให้เกษตรกรมีความต้องการขยายพื้นที่เพาะปลูกให้มากขึ้นแต่ก็ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

สร้างเครื่องต้นแบบเครื่องปลูกกระเทียมจำนวน 2 เครื่อง พ่วงค้ำกำลังขนาด 5 แรงม้า

1.3 ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เครื่องปลูกกระเทียมที่มีประสิทธิภาพ ช่วยลดต้นทุนในการปลูก ลดอัตราการจ้างแรงงาน

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

2.1 ชนิดของเครื่องปลูกที่มีอยู่ในปัจจุบัน

เครื่องปลูกพืชที่มีอยู่ในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 4 ชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1. เครื่องปลูกพืชเป็นระยะ เป็นเครื่องปลูกที่ปลูกพืชเป็นแถว โดยมีระยะระหว่างต้นที่แน่นอน พืชที่ปลูกโดยใช้เครื่องปลูกเป็นระยะได้แก่ ข้าวโพด และถั่วเหลือง เป็นต้น
2. เครื่องหยอดเมล็ด เป็นเครื่องปลูกสำหรับหยอดเมล็ดขนาดเล็กที่ต้องการปลูกเป็นแถวแต่มีจำนวนระหว่างต้นในแต่ละแถวมากและไม่จำเป็นต้องมีระยะระหว่างต้นแน่นอน
3. เครื่องหว่าน เป็นเครื่องมือสำหรับหว่านเมล็ดพืชให้กระจายบนพื้นที่เพาะปลูกโดยมีรูปแบบการปลูกที่แน่นอน
4. เครื่องปลูกเฉพาะงาน เป็นเครื่องปลูกที่ใช้เฉพาะงาน เช่น เครื่องปลูกกล้า เครื่องดำ เครื่องปลูกมันฝรั่ง เครื่องปลูกอ้อย และเครื่องปลูกผักต่างๆ

ส่วนเครื่องปลูกกระเทียมเท่าที่ทราบในปัจจุบันนี้มีการสร้างน้อยมากไม่เป็นที่แพร่หลายประเทศที่วิจัยเครื่องปลูกกระเทียมมีเพียงบางประเทศ เช่น ประเทศอิตาลี ญี่ปุ่น และสเปนแต่ไม่เปิดเผยข้อมูล ดังนั้นในการออกแบบเครื่องปลูกกระเทียม จึงเป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลวิธีการปลูกกระเทียมของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่ของประเทศ

2.2 การเตรียมดินและการปลูกกระเทียม

2.2.1 พันธุ์กระเทียม แบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามอายุการเก็บเกี่ยว ดังนี้

1. พันธุ์เบา เป็นกระเทียมที่มีอายุสั้นประมาณ 75 – 90 วัน ได้แก่ พันธุ์ ศิริสะเกศ
2. พันธุ์กลาง เป็นกระเทียมที่มีอายุประมาณ 100 – 120 วัน ได้แก่ พันธุ์เชียงใหม่ พันธุ์บางช้าง
3. พันธุ์หนัก เป็นกระเทียมที่มีอายุ 150 วันขึ้นไป ได้แก่ พันธุ์จีน

โดยพันธุ์กระเทียมที่เกษตรกรปลูกอยู่ในปัจจุบันนี้จะเป็นพันธุ์กลางทั้งสิ้นนั่นคือ พันธุ์เชียงใหม่

2.2.2 ฤดูปลูก ฤดูปลูกในจังหวัดลำพูนมี 3 ช่วงคือ เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคม ปลูกบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ค่อน ซึ่งเป็นกระเทียมค่อน (พันธุ์เบาหรือเก็บเกี่ยวก่อนฤดูปกติ) ร้อยละ 15.2 ช่วงที่ 2 ปลุกเดือน พฤศจิกายน ปลุกในที่นาหลังเก็บเกี่ยวข้าวนาปี ร้อยละ 60.9 และช่วงที่ 3 ปลุกตอนต้นเดือน ธันวาคม ปลุกในที่นาหลังเก็บเกี่ยวข้าว เช่นเดียวกัน ร้อยละ 23.9

จากการทดลองของกรมวิชาการเกษตรพบว่าฤดูปลูกที่เหมาะสมให้ผลผลิตสูงสุดคือในช่วง ต้นเดือนพฤศจิกายน และไม่ควรปลูกช้าเกินเดือน มกราคม เพราะจะได้หัวขนาดเล็ก แต่ถ้าจะปลูก เพื่อเก็บเกี่ยวเป็นกระเทียมสดส่งโรงงานแปรรูปเป็นกระเทียมคองก็ควรที่จะปลูกประมาณเดือน กันยายนถึงต้นเดือนตุลาคม

สาเหตุที่เกษตรกรเลือกช่วงปลูกตามระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากต้องรอเก็บเกี่ยว ข้าวนาปีซึ่งจะอยู่ระหว่างปลายเดือนพฤศจิกายน และปฏิบัติตามบรรพบุรุษและประสบการณ์ ซึ่งถ้า ปลูกก่อนหรือหลังจากนี้จะได้ผลผลิตต่ำจะเห็นได้ว่าเกษตรกรเลือกฤดูกาลและช่วงระยะเวลาปลูก ได้เหมาะสม

2.2.3 การเตรียมดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่นาและที่ค่อนแตกต่างกัน ดังนั้นการ เตรียมดินจึงมีความแตกต่างกันดังนี้

1. การเตรียมดินสำหรับที่ค่อน มีการใช้จอบขุดพลิกดินหรืออาจใช้รถไถขนาดเล็ก ไถดิน พลิกและตากแดดทิ้งไว้ประมาณ 2 – 5 วัน แล้วจึงสับย่อยดินอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงยกแปลง ขนาด ของแปลงความกว้างประมาณ 2.00 – 3.50 เมตรความยาวขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่และมีทางเดิน หรือร่องระบายน้ำอยู่ระหว่างแปลง และไถน้ำเข้าตามร่องแช่ทิ้งไว้ 1 คืน แล้วจึงระบายน้ำออก
2. การเตรียมดินสำหรับที่นา หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวนาปีเรียบร้อยแล้วเกษตรกรจะสับตอซัง ให้ชิดกับพื้นดิน จากนั้นไถน้ำเข้าไปซังไว้ 1 คืน แล้วจึงไถน้ำทิ้งจากนั้นลงมือปลูก มีเกษตรกรใช้ วิธีนี้ ร้อยละ 8.7

2.2.4 การเตรียมพันธุ์ ในการเตรียมพันธุ์นั้นเกษตรกรจะเตรียมพันธุ์และเก็บรักษาพันธุ์ ไว้เอง ขนาดของหัวพันธุ์จะมีขนาดตั้งแต่ ขนาดใหญ่ เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตรขึ้นไป ร้อยละ 34.8 แล้วนำมาแกะกลีบที่มีขนาดเล็กซึ่งอยู่ใจกลางออกไปบริโภคแต่ก็มีเกษตรกรบางส่วนที่ไม่มีการคัดขนาดของหัวพันธุ์ แต่จะคัดขนาดของกลีบที่มีขนาดใหญ่ และขนาดกลางไปปลูก ร้อยละ 28.3 อัตราของกลีบพันธุ์ที่ใช้ประมาณ 75 – 80 กิโลกรัมต่อไร่ หรือถ้าคิดปริมาณหัวพันธุ์ทั้งหัว ประมาณ 100 กิโลกรัมต่อไร่ โดยก่อนที่จะนำกลีบพันธุ์ไปปลูกมีเกษตรกรบางส่วนนำกลีบพันธุ์ไป แช่น้ำ 1 คืน (ร้อยละ 8.7) แต่ส่วนใหญ่จะนำไปปลูกเลยโดยไม่มีการแช่น้ำ (ร้อยละ 91.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองเปรียบเทียบผลผลิตจากขนาดของหัวพันธุ์ปรากฏว่า ไม่ว่าจะใช้หัวพันธุ์ ขนาดเล็กหรือใหญ่ ถ้าปลูกในช่วงที่เหมาะสม ก็จะทำให้ผลผลิตที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งจากการ วิเคราะห์ปรากฏว่าแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และก่อนปลูกนำกลีบพันธุ์ห่อด้วยผ้าดิบ หรือ กระสอบแช่น้ำจนชุ่มทิ้งไว้ 1 คืน จะช่วยให้งอกเร็วและมีความสม่ำเสมอดีขึ้น ถึงแม้ว่าเกษตรกร จะไม่มีการแช่กลีบพันธุ์ แต่เกษตรกรก็ได้ทำการเตรียมดินโดยใช้น้ำเข้าแปลงทิ้งไว้ 1 คืนก่อนปลูก ซึ่งจะทำให้ดินอ่อนตัวและมีความชื้นพอเพียงสำหรับการงอกอยู่แล้ว และบางครั้งการนำกลีบพันธุ์ ไปแช่น้ำทำให้ไม่สะดวกในการปลูก

2.2.5 วิธีการปลูก การปลูกกระเทียมกระทำได้ 2 วิธีคือ

1. การหว่าน ด้วยการแกะหัวกระเทียมให้แยกออกเป็นกลีบๆ และหว่านลงในแปลงปลูก ที่ย่อยดินให้ละเอียดและผสมกับปุ๋ยคอกในอัตรา 1,600 กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากหว่านกลีบกระเทียม แล้วให้คลุมดินด้วยฟางข้าวแล้วรดน้ำตามลงไป
2. การวางกลีบ นำกระเทียมที่แกะเอากลีบออกไปแช่น้ำไว้ประมาณ 1 คืน นำกลีบ กระเทียมลงปลูกในหลุมที่ขุดไว้ลึกประมาณ 1 นิ้ว หันกลีบด้านในขึ้นฝั่งส่วนโคนกลีบลงดินแล้ว คลุมดินด้วยฟางข้าวหรือหญ้าแห้ง แล้วรดน้ำตามลงไป
3. การดำ นำกลีบกระเทียมลงในหลุม โดยเอาด้านหัวกระเทียมลงดินปลายชี้ขึ้นข้างบน กลบหลุมด้วยปุ๋ยคอกให้ปลายโผล่ออกเล็กน้อย

2.2.6 ระยะการปลูก ระยะการปลูกกระเทียมของเกษตรกร ใช้ระยะระหว่างต้นและระยะ ระหว่างแถว 10 x 10 เซนติเมตร ถึงร้อยละ 82.6 และระยะการปลูก 15 x 15 เซนติเมตร เพียง ร้อยละ 17.4

จากการทดลองหาระยะปลูกที่เหมาะสมที่สุดของกรมวิชาการเกษตร ปรากฏว่าระยะการปลูก 10 x 10 เซนติเมตร เป็นระยะที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งให้ผลผลิตสูงถึง 2,244 กิโลกรัมต่อไร่ และ จากการทดลองการปลูกกระเทียมจีน เพื่อผลิตหัวพันธุ์ใช้ระยะการปลูกแบบต่างๆ พบว่าระยะปลูก 10 x 10 เซนติเมตรให้ผลผลิตสูงสุด 3,290.9 กิโลกรัมต่อไร่ ระยะปลูก 10 x 15 เซนติเมตร ให้ ผลผลิตรองลงมาคือ 3,168.6 กิโลกรัมต่อไร่ ขนาดของหัวพบว่าที่ระยะการปลูก 15 x 15 เซนติเมตร มีเปอร์เซ็นต์หัวขนาดใหญ่มากที่สุด 72.2 % ระยะปลูก 10 x 15 มีเปอร์เซ็นต์หัวขนาดเล็กที่สุด 23.2 % สรุปผลการทดลองระยะปลูกที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผลิตพันธุ์ คือ ระยะ 10 x 10 เซนติเมตร ซึ่งให้ผลผลิตสูงสุด 3,290.9 กิโลกรัมต่อไร่ โดยมีเปอร์เซ็นต์หัวขนาดใหญ่และขนาด กลาง ซึ่งเหมาะสมสำหรับเป็นหัวพันธุ์รวมกันได้ 87.26 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากปลูกเรียบร้อยแล้ว เกษตรกรจะคลุมแปลงด้วยฟางค่อนข้างแห้ง หนาประมาณ 1 – 2 นิ้วซึ่งจะใช้ฟางแต่ละมัดที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 – 12 นิ้ว จำนวน 500 มัด ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ให้คลุมแปลงปลูกด้วยฟางหนาประมาณ 2 – 4 นิ้ว หรืออาจใช้หญ้าแห้งก็ได้ ทั้งนี้เพื่อควบคุมวัชพืชและรักษาความชุ่มชื้นในดินจากนั้นให้น้ำสม่ำเสมอจะช่วยให้กระเทียมงอกภายใน 7 – 15 วัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์

จากการปฏิบัติของเกษตรกร ซึ่งคลุมฟางหนาเพียง 1 – 2 นิ้ว เพราะคิดว่าความหนาขนาดนี้พอที่จะควบคุมความชื้นได้นาน 7 – 10 วัน ค่อยการให้น้ำแต่ละครั้ง และปริมาณวัชพืชก็ไม่มากนัก เนื่องจากมีการคุมกำเนิดเมล็ดวัชพืชไว้ก่อนคลุมฟางอยู่แล้ว

2.3 ทดลองปลูกกระเทียมในแปลง 6 วิธีการต่าง ๆ

จุดประสงค์การทดลอง

ศึกษาอัตราการงอกของกระเทียมในแต่ละลักษณะการปลูก 6 วิธีการดังนี้คือ 1. ปลูกแบบดำ 2. ปลูกแบบทิ่มปลายลงดิน 3. ปลูกแบบเอียง 4. ปลูกแบบคว่ำ 5. ปลูกแบบหงาย 6. ปลูกแบบโรย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกลไกการหยอดกลีบกระเทียม

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

กระเทียมพันธุ์ลำปาง (แสดงคุณสมบัติทางกายภาพในภาคผนวก ก)

วิธีการทดลอง

1. เตรียมแปลงปลูกกระเทียมจำนวน 12 แปลงขนาด $1.2 \times 1.2 \text{ m}^2$

2. เตรียมกระเทียมที่จะปลูกพันธุ์ลำปางจำนวน 1,200 กลีบ

3. ทำการปลูกกระเทียม 6 วิธีการ วิธีการละ 2 แปลง แปลงละ 100 กลีบ

วิธีการที่ 1 ปลูกแบบดำ (วิธีการปลูกของเกษตรกร) ระยะต้น x แถว = $10 \times 10 \text{ cm}^2$

วิธีการที่ 2 ปลูกแบบทิ่มปลายลงดิน (วิธีการปลูกของเกษตรกร) ระยะต้น x แถว

$$= 10 \times 10 \text{ cm}^2$$

วิธีการที่ 3 ปลูกแบบเอียง (วิธีการปลูกของเกษตรกร) ระยะต้น x แถว = $10 \times 10 \text{ cm}^2$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการที่ 4 ปลุกแบบคว่ำ (วิธีการปลูกของเกษตรกร) ระยะต้น x แถว = $10 \times 10 \text{ cm}^2$

วิธีการที่ 5 ปลุกแบบหงาย (วิธีการปลูกของเกษตรกร) ระยะต้น x แถว = $10 \times 10 \text{ cm}^2$

วิธีการที่ 6 ปลุกแบบโรย โรยจำนวน 10 กลีบ/เมตร และระยะระหว่างแถว 10 cm
จากนั้นให้โรยกลบด้วยปุ๋ยคอก ในทุกๆ วิธีการทดลอง

4. นับจำนวนต้นงอกตั้งแต่วันที่เริ่มงอกจนถึงวันสิ้นสุดการงอก

ผลการทดลอง

ปลูกกระเทียม เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2541 เริ่มนับจำนวนต้นที่งอกวันที่ 29 ธันวาคม 2541 ให้ผลดังตารางที่ 2.1 และตารางที่ 2.2

G1 ปลุกแบบคว่ำเอี้ยว		G4 ปลุกแบบคว่ำ	
G2 ปลุกแบบที่มปลายลงดิน		G5 ปลุกแบบหงาย	
G3 ปลุกแบบเอียง		G6 ปลุกแบบโรย	

ตาราง 2.1 แสดงจำนวนต้นงอกของกระเทียมที่ทดลองปลูก

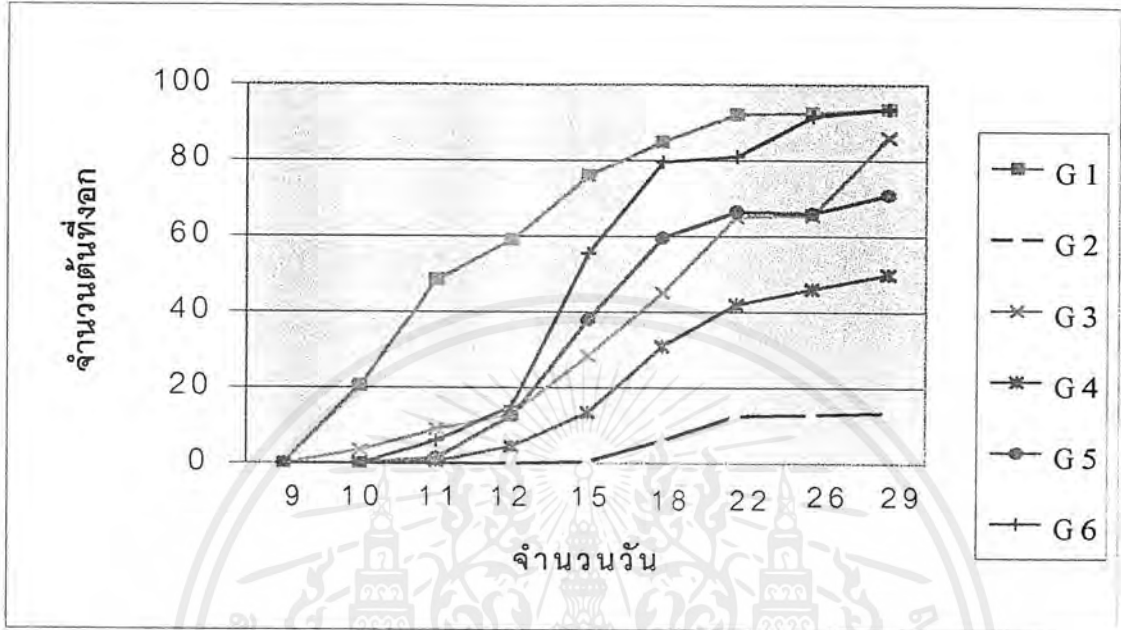
ลักษณะการปลูก	จำนวนวัน แปลงที่	จำนวนต้นงอก								
		9	10	11	12	15	18	22	26	29
G1	1	0	20	57	63	74	85	91	92	93
	2	0	21	40	55	78	85	93	93	94
G2	1	0	0	0	0	1	8	17	17	17
	2	0	0	0	0	0	4	8	9	10
G3	1	0	4	12	17	35	50	78	79	80
	2	0	3	6	9	22	40	52	52	92
G4	1	0	0	1	6	16	35	46	48	50
	2	0	0	0	3	11	27	38	44	50
G5	1	0	0	2	12	38	69	69	67	71
	2	0	0	1	13	38	50	64	65	71
G6	1	0	0	6	13	52	73	76	88	92
	2	0	0	6	17	59	86	86	95	95

ตาราง 2.2 แสดงจำนวนต้นงอกโดยเฉลี่ยของกระเทียมที่ทดลองปลูก

ลักษณะการปลูก	จำนวนวัน	จำนวนต้นงอก								
		9	10	11	12	15	18	22	26	29
G1		0	20.5	48.5	59	76	85	92	92.5	93.5
G2		0	0	0	0	0.5	6	12.5	13	13.5
G3		0	3.5	9	13	28.5	45	65	65.5	86
G4		0	0	0.51	4.5	13.5	31	42	46	50
G5		0	0	1.5	12.5	38	59.5	66.5	66	71
G6		0	0	6	15	55.5	79.5	81	91.5	93.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 2.2 นำข้อมูลมาเขียนกราฟได้ดังรูปที่ 2.1

G1 - ค้าเอาหัวลง , G2- ปลายทิ่มลง , G3- เอียง , G4-คว่ำ , G5- หงาย , G6- โรย

รูปที่ 2.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนต้นงอกกับลักษณะการปลูกกระเทียมในรูปแบบต่างๆ

สรุปผลการทดลอง

หลังจากปลูก 15 วัน การปลูกโดยวิธีค้ำและ โรยกลีบกระเทียมให้อัตรการงอกสูงกว่า 50 % และเมื่อปลูกได้ 29 วัน อัตรการงอกของการปลูกโดยวิธีค้ำและ โรยกลีบกระเทียมอัตรการงอกถึง 93 % และการปลูกโดยวิธีทิ่มปลายลงดินให้อัตรการงอกต่ำสุดคือประมาณ 15 %

2.4 การออกแบบและสร้างอุปกรณ์หยอดกระเทียมเบื้องต้น

จากผลการทดลองปลูกที่ผ่านมา จะเห็นว่าลักษณะการปลูกแบบโรยให้อัตรการงอกสูงใกล้เคียงกับแบบค้ำ และการปลูกแบบ โรยก็สามารถทำได้สะดวก ดังนั้นจึงออกแบบเครื่องปลูกแบบโรย โดยออกแบบให้มีระยะห่างระหว่างกลีบกระเทียม 10 เซนติเมตรและระยะห่างระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แถว 10 เซนติเมตร เนื่องจากกระเทียมมีขนาดไม่แน่นอนและเปลือกกระเทียมสามารถหลุดได้ง่ายในระบบหยอด ดังนั้นในการศึกษาเบื้องต้นจึงศึกษาระบบอุปกรณ์หยอดเพื่อนำกลีบกระเทียมลงดิน โดยกระเทียมไม่มีความเสียหาย ดังนั้นจึงดำเนินการออกแบบระบบหยอดกระเทียมเบื้องต้นดังแสดงในรูปที่ 2.2 ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้

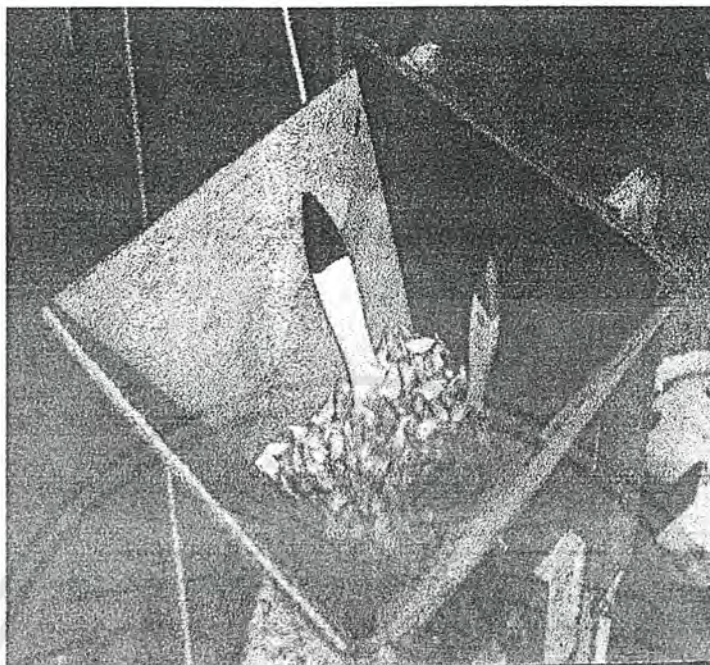

รูปที่ 2.2 แบบจำลองระบบการหยอดกระเทียมเบื้องต้น

2.4.1 ถังบรรจุกระเทียม

ออกแบบถังบรรจุให้มีมุมเอียง 26.5 องศา ขนาดบรรจุ 1,700 ลูกบาศก์เซนติเมตร ออกแบบให้ไหลแบบปล่องเอียงทำมุม 35 องศา (ดูภาคผนวก ค) ถังบรรจุแสดงดังรูปที่ 2.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

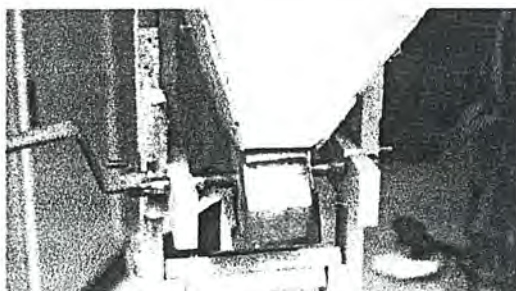

รูปที่ 2.3 ถังบรรจุกระเทียม

2.4.2 อุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม แบ่งเป็นส่วนใหญ่ๆ 3 ส่วน

1) ลีนเปิดกระเทียม (ลูกหยอด)

มีลักษณะเป็นทรงกระบอกดังรูปที่ 2.4 เป็นตัวควบคุมให้กลีบกระเทียมไหลลงสู่จานหยอด ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 200 มิลลิเมตร มีร่องวกักกระเทียมขนาด กว้าง x ยาว x ลึก $2.5 \times 7 \times 2.5 \text{ cm}^3$ จำนวน 4 ร่อง / ลูกหยอด สามารถวกักกระเทียมได้ประมาณ 10 กลีบ / ร่อง

รูปที่ 2.4 ลีนเปิดกระเทียม (ลูกหยอด)

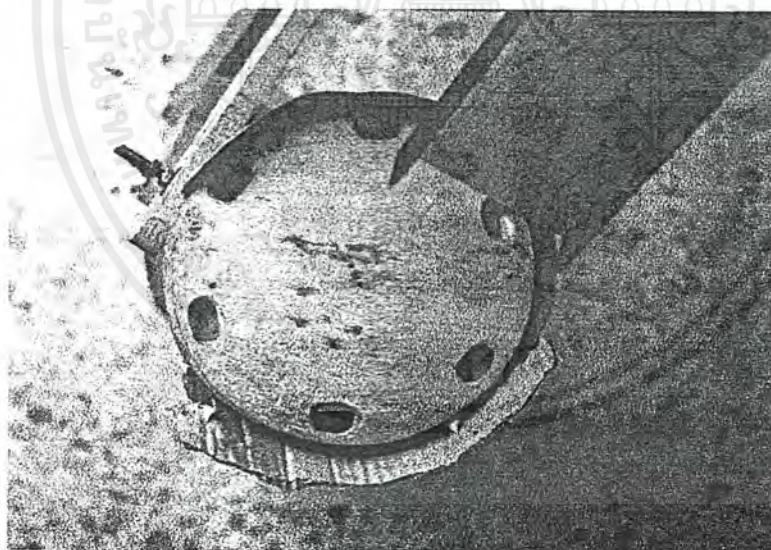
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) รางลำเลียงกลีบกระเทียม

มีขนาด กว้าง x ยาว x ลึก = $10 \times 20 \times 5 \text{ cm}^3$ และมีมุมเอียง 15 องศากับแนวระนาบ ทำหน้าที่ลำเลียงกลีบกระเทียมจากถังบรรจุลงสู่จานหยอดและขณะที่ลำเลียงกลีบกระเทียมจะเกิดการเรียงตัวในลักษณะที่จะเข้าสู่สภาพสมดุขยจากนั้นก็ร่วงลงสู่แผ่นจานหยอด

3) จานหยอด

ใช้อุปกรณ์กำหนดจำนวนเมล็ดแบบจาน ดังรูปที่ 2.5 ซึ่งเอียงเป็นมุม 10 องศากับแนวระนาบ มีหน้าที่กำหนดจำนวนกลีบกระเทียมให้ลงสู่ดินจำนวนรูหยอดละ 1 กลีบ โดยมีระยะระหว่างกลีบกระเทียม 10 เซนติเมตร โดยรูหยอดมีขนาด กว้าง x ยาว x ลึก = $20 \times 30 \times 10 \text{ mm}^3$ จำนวน 6 รู/แผ่น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางแผ่นหยอด 200 มิลลิเมตร

รูปที่ 2.5 จานหยอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ทดสอบระบบการปล่อยกลับกระเทียมเบื้องต้น

จุดประสงค์การทดสอบ

1. เพื่อหาอัตราส่วนความเร็วระหว่างลูกหยอดและจานหยอดที่เหมาะสม โดยจานหยอดควบคุมให้มีความเร็วในการทดลอง 20, 30 และ 50 รอบต่อนาที ส่วนความเร็วลูกหยอด สามารถปรับได้
2. เพื่อหาอัตราส่วนของการแตกหักและร้อยละของการงอกของกระเทียมก่อนและหลังผ่านอุปกรณ์หยอด

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

1. กระเทียมพันธุ์ลำปาง
2. เครื่องวัดความเร็วรอบ
3. นาฬิกาจับเวลา
4. เครื่องชั่ง

วิธีการทดสอบ

1. บรรจุกระเทียมให้เต็มถึงบรรจุ
2. ปล่อยกระเทียมให้ไหลลงสู่จานหยอด โดยหมุนลูกหยอดให้มีความเร็วรอบที่เหมาะสม ไม่ให้กระเทียมไหลเร็วหรือช้าเกินไป
3. หมุนจานหยอดที่ความเร็วรอบ 20 rpm
4. จับเวลาตั้งแต่เริ่มปล่อยกระเทียม จนกระทั่งกระเทียมเหลือครึ่งถึงบรรจุ
5. นำกระเทียมที่ไหลออกจากจานหยอดไปชั่งหาน้ำหนัก
6. กระทำซ้ำข้อ 1 – 5 โดยเปลี่ยนความเร็วรอบจานหยอดเป็น 30 rpm และ 50 rpm
7. นำกระเทียมที่ผ่านเครื่องทุกการทดสอบ และกระเทียมที่ไม่ผ่านเครื่องไปเพาะ เพื่อหาอัตราการงอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

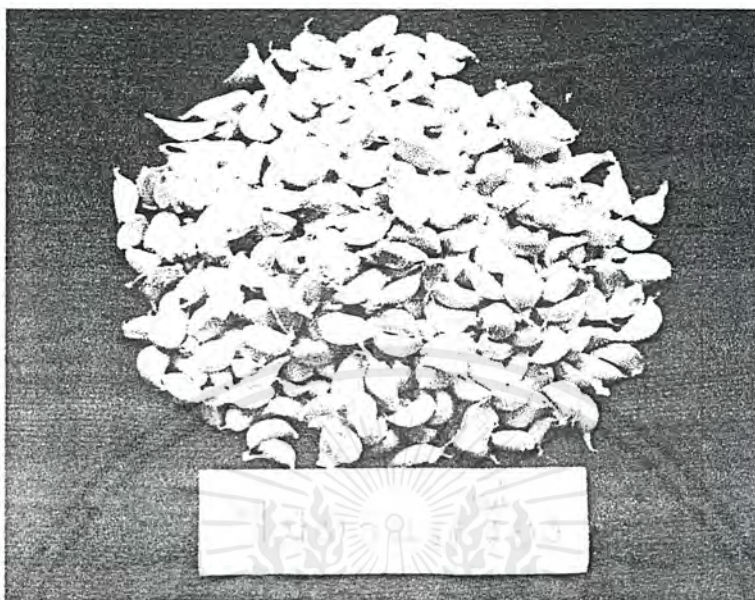
ผลการทดสอบ

ผลการทดสอบเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2542 ได้ผลดังตารางที่ 2.3 และแสดงในรูปที่ 2.6 และรูปที่ 2.7

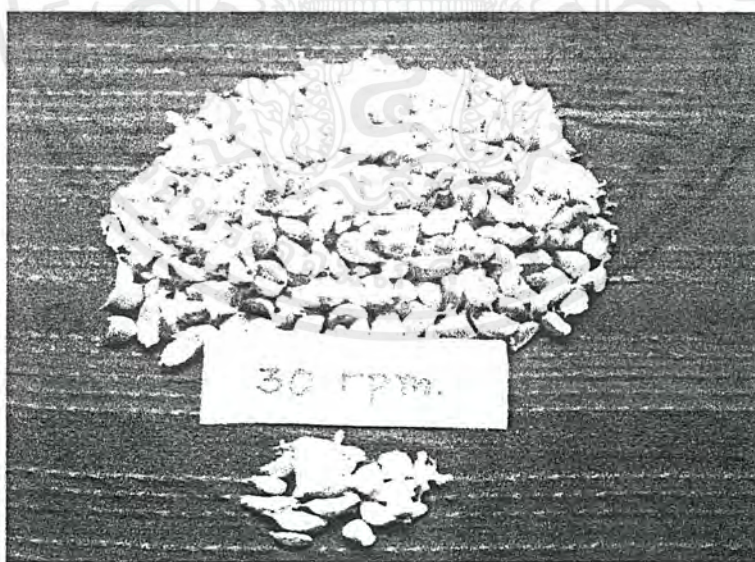
ตารางที่ 2.3 แสดงผลการทดสอบการปล่อยก๊าสกระเทียมเบื้องต้น

ครั้งที่	ความเร็วรอบ (rpm)		เวลา (นาท)	น้ำหนักเมล็ดที่ผ่านเครื่องทั้งหมด (g)	เมล็ดดี		เมล็ดแตก		อัตราการงอก (%)	อัตราการใช้ (kg/s)
	จานหยอด	ลูกหยอด			น้ำหนัก (g)	น้ำ (%)	น้ำหนัก (g)	น้ำ (%)		
1	20	7	10:54	585.6	585.6	100	0	0	-	0.056
	30	15	12:50	859.9	857.4	99.71	2.47	0.29	-	0.067
	50	20	11:40	992.7	981.7	98.9	10.92	1.1	-	0.087
2	20	9	09:06	776.1	773.1	99.62	2.95	0.38	-	0.086
	30	13	05:45	605.5	604.9	99.9	0.58	0.1	-	0.111
	50	20	04:57	547.1	545.6	99.71	1.56	0.29	-	0.12
3	20	7	11:37	615.8	594.3	96.51	21.46	3.49	-	0.054
	30	12	08:37	734.2	717.7	97.74	16.58	2.26	-	0.088
	50	17	04:14	520.5	505.9	97.19	14.64	2.81	-	0.026

หมายเหตุ อัตราการงอก ยังไม่มีข้อมูลที่สมบูรณ์เนื่องจากว่าเมื่อทำการเพาะ โดยนำเอากระเทียมห่อผ้าที่เปียกน้ำ ผลปรากฏว่าทั้งผ่านเครื่องและไม่ผ่านเครื่องนั้นกระเทียมไม่งอกเลย และมีกระเทียมบางส่วนเกิดการขึ้นรา

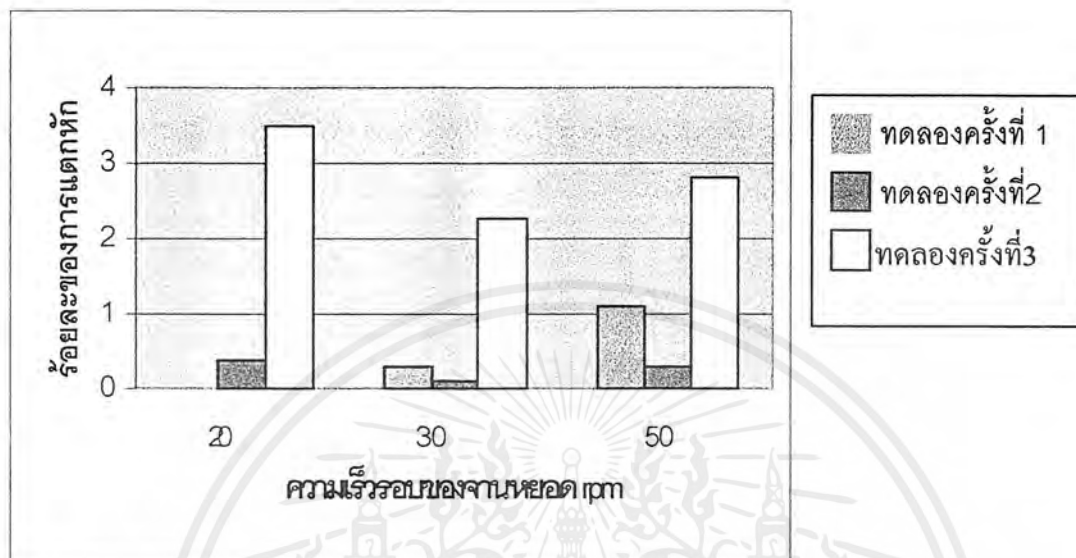
รูปที่ 2.6 แสดงลักษณะกระเทียมที่ไม่ผ่านเครื่อง

รูปที่ 2.7 แสดงลักษณะกระเทียมที่ผ่านเครื่อง ความเร็วที่ 30 rpm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำข้อมูลจากตารางที่ 2.3 มาเขียนกราฟได้ดังรูปที่ 2.8

รูปที่ 2.8 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วรอบของงานหยอดกับ ร้อยละของการแตกหัก

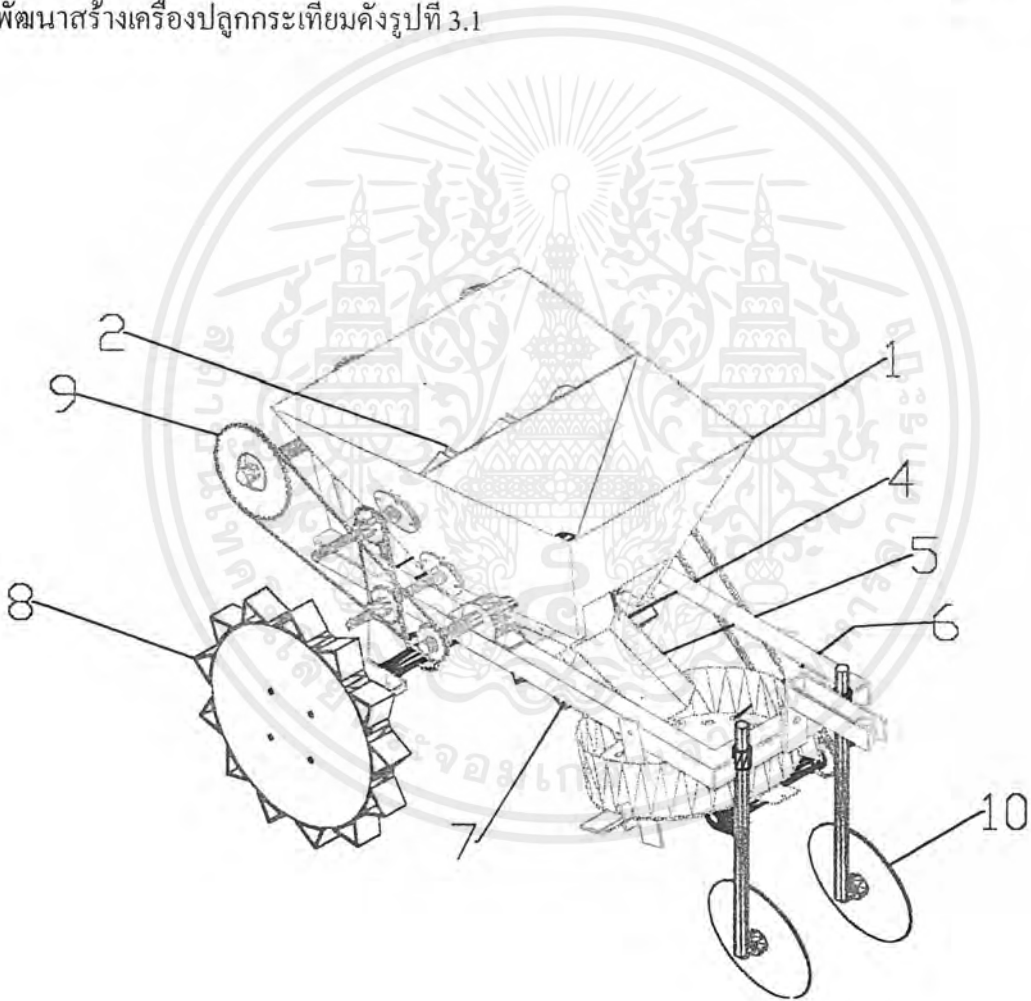
สรุปผลการทดสอบ

จากผลการทดสอบและกราฟ ความเร็วรอบของงานหยอดที่ 30 rpm มี ร้อยละของการแตกหักโดยเฉลี่ยต่ำสุดและ ที่ ความเร็วรอบ ลูกหยอด 13 rpm ก็ให้ ร้อยละของการแตกหักต่ำสุด ดังนั้น จะได้ความเร็วรอบของงานหยอดที่เหมาะสมคือ 30 rpm และความเร็วรอบลูกหยอดที่เหมาะสมคือ 13 rpm

บทที่ 3

การออกแบบและสร้างระบบการทำงานของเครื่องปลูกกระเทียม

จากการออกแบบและสร้างเครื่องปลูกกระเทียมเบื้องต้นเป็นต้นแบบที่จะใช้ในการออกแบบสร้างเครื่องจริง ซึ่งจากการศึกษาและทดลองเครื่องต้นแบบ ทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำไปพัฒนาสร้างเครื่องปลูกกระเทียมดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 เครื่องปลูกกระเทียมต่อพ่วงรถไถเดินตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง 36735 ใช้อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การออกแบบเครื่องปลูกกระเทียม

จากการทดลองและข้อมูลเพิ่มเติมต่าง ๆ ทำให้ได้หลักการออกแบบและแนวทางดังนี้

- กลีบกระเทียมเป็นวัสดุเกษตรที่ทนต่อการกระแทกได้น้อย เกิดความบอบช้ำและแตกหักได้ง่าย
- กลีบกระเทียมมีรูปร่างไม่เป็นทรงเรขาคณิต การขจัดตัวจะเกิดขึ้นได้ง่าย
- ขนาดของกลีบกระเทียมที่จะใช้ในการออกแบบจะเป็นกระเทียมที่คัดขนาดให้ได้มาตรฐานตามที่ได้มีการศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของกระเทียมมาแล้ว (ภาคผนวก ตาราง 1ก)
- วัสดุที่สัมผัสกระเทียมถูกออกแบบให้มีผลกระทบต่อการแตกหักของกระเทียมให้น้อยที่สุด

เนื่องจากเครื่องปลูกกระเทียมมีลำดับการทำงานต่าง ๆ กัน อุปกรณ์ต่าง ๆ ทำงานต่างหน้าที่ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความง่ายในการออกแบบจึงออกแบบแยกชิ้นส่วนเพื่อมาประกอบเป็นตัวเครื่อง ภายหลังจากการจัดลำดับและวิธีการทำงานของอุปกรณ์สามารถจัดแยกส่วนประกอบของอุปกรณ์ ดังนี้คือ (รูป 3.1 และรายละเอียดวัสดุที่ใช้อยู่ในภาคผนวก ง)

1. ถังบรรจุ กระเทียมและปุ๋ยคอก
 2. ตัวกวานปุ๋ย
 3. ถังเปิดปุ๋ยคอก
 4. ลูกหยอด
 5. ราง
 6. งานหยอด
 7. โครงหลักของเครื่อง
 8. ถ้อจิก
 9. ระบบการถ่ายทอดกำลัง
 10. ตัวเปิดร่อง
- } ชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

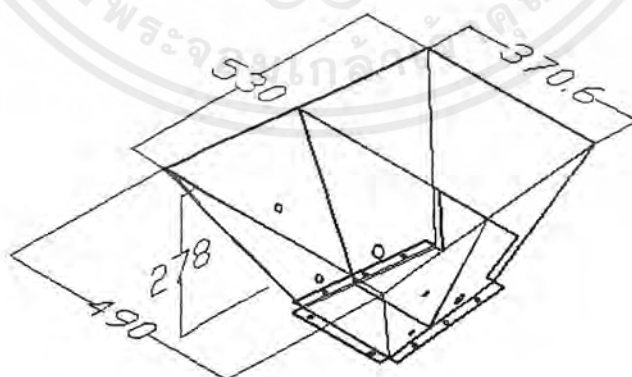
1) การออกแบบถังบรรจุกระเทียมและปุยคอก

การออกแบบ

ถังบรรจุออกแบบให้มีทั้งถังบรรจุกระเทียมและถังบรรจุปุยอยู่ในถังบรรจุเดียวกันแต่มีแผ่นกั้นแยกระหว่างถังกระเทียมและถังปุยคอกดังรูป 3.2 ขนาดของถังบรรจุจะต้องเหมาะสมกับการติดตั้งพ่วงต่อกับรถไถ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนที่ของรถไถเดินตามถังบรรจุกระเทียมมีความจุ 16 ลิตร ส่วนถังบรรจุปุยคอกมีความจุ 13 ลิตร ซึ่งได้จากการคำนวณ

เงื่อนไขและหลักการ

- ถังบรรจุกลีบกระเทียมต้องมีมุมเอียงประมาณ 12.5 องศาได้จากมุมเสียดทานและการเลือกให้กลีบกระเทียมมีลักษณะไหลแบบปล่อง (ภาคผนวก ค รูป 1ค) และถังปุยคอกก็ใช้หลักการเดียวกัน โดยที่ปุยคอกมีมุมเสียดทานกับเหล็ก 27 องศา (คุณสมบัติปุยคอกแสดงในภาคผนวก ข) และให้การไหลเป็นลักษณะการไหลแบบปล่อง
- วัสดุที่ใช้ทำถังบรรจุต้องมีแรงเสียดทานน้อยผิวเรียบไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกลีบกระเทียม
- ขนาดของถังบรรจุต้องสามารถบรรจุกระเทียมและปุยได้ในปริมาณที่เหมาะสม คือไม่ใหญ่จนกีดขวางการขับเคลื่อนรถไถเดินตาม หรือเล็กเกินไปต้องเติมกระเทียมบ่อย ๆ

หน่วยเป็น mm.

รูปที่ 3.2 ถังบรรจุกระเทียมและปุยคอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

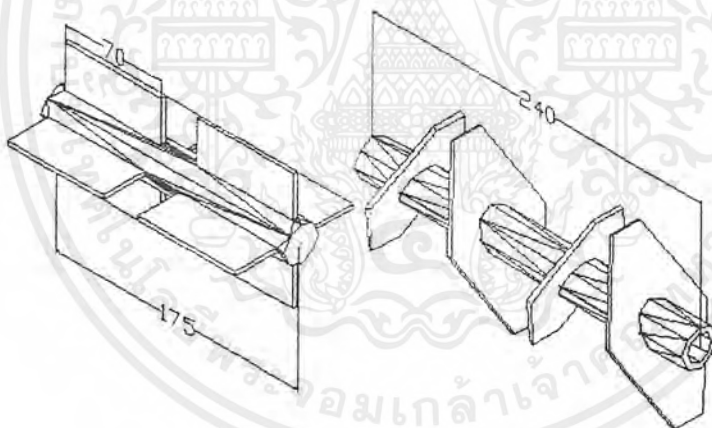
2) ตัวกวนปุย

การออกแบบ

ใช้ตัวกวนชนิดแบนราบจำนวน 4 ใบ ติดตั้ง 45 องศา กับเพลาวางห่างกัน 60 มิลลิเมตร
 รูปที่ 3.3 (ข)

เงื่อนไขและหลักการ

- ใบกวนมีขนาดที่สามารถจะกวนปุยคอกได้
- ต้องไม่มีแรงเสียดทานระหว่างปุยคอกและตัวกวนมากนัก(มีค่าอยู่ในช่วงที่ค้อนกำลังจะจับเคลื่อนได้)

(ก)

(ข)

หน่วยเป็น mm.

รูปที่ 3.3 (ก) ลิ้นเปิดปุยคอก

(ข) ตัวกวนปุยคอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ลึนเปิดปู้คอก

การออกแบบ

ใช้ลึนเปิดแบบแฉก คังรูปที่ 3.3(ก) ใบลึนเปิดมีขนาด $35 \times 70 \text{ mm}^2$ จำนวน 4 ใบล ติดตั้งทำมุม 90 องศากับเพลา ซึ่งขนาดของใบลึนเปิดปู้คอกขึ้นอยู่กับปริมาณของปู้คอกที่ต้องใช้ในการกลบกระเทียมเพื่อให้มีความหนาประมาณ 10 มิลลิเมตร เป็นแถบกว้าง 30 มิลลิเมตร

เงื่อนไขและหลักการ

- ลึนเปิดปู้จะต้องมีความสามารถปล่อยปู้ให้เพียงพอเพื่อใช้ในการกลบกลีบกระเทียม

4) ออกแบบชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม

การออกแบบ

กระเทียมจากถังบรรจุกระเทียมไหลผ่านลูกหยอดลงสู่รางและจานหยอดแบบ 2 วงหยอดแล้วไหลลงสู่ดิน ส่วนประกอบหลักจึงมีอยู่ 3 ส่วนใหญ่คือ

1. ลูกหยอด
2. ราง
3. จานหยอด

4.1) ลูกหยอด

การออกแบบ

ออกแบบเหมือนเครื่องคั้นแบบ (ในบทที่ 2) คือมีลักษณะเป็นทรงกระบอกเป็นตัว

ควบคุมให้กลีบกระเทียมไหลลงสู่จานหยอดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 200 มิลลิเมตร มีร่องกวัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเทียมขนาด กว้าง x ยาว x ลึก $25 \times 70 \times 25 \text{ mm}^3$ จำนวน 4 ร่อง / ลูกหยอด สามารถ
 กวักกระเทียมได้ 10 กลีบ / ร่อง

4.2) ราง

การออกแบบ

ออกแบบให้รางมีมุมเอียงมากกว่ามุมเสียดทานของกลีบกระเทียม (12.5 องศา) รางที่
 ออกแบบมีขนาด กว้าง x ยาว x สูง = $80 \times 170 \times 50 \text{ mm}^3$ ทำมุม 15 องศากับแนวระดับ

เงื่อนไขการออกแบบ

- ขนาดของรางต้องมีขนาดเหมาะสม สัมกับขนาดของลูกหยอดและระยะห่างระหว่าง
 ลูกหยอดกับจานหยอด
- มุมเอียงที่เหมาะสมให้กระเทียม ไหลลงสู่จานหยอดได้สะดวก

4.3) จานหยอด

การออกแบบ

ออกแบบอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบแบบจานเอียง โดยให้มีแผ่นไม้ 2 แผ่นประกบกัน
 แผ่นบนเจาะรูตามเส้นรอบวงที่รัศมี 135 มิลลิเมตร และ 120 มิลลิเมตร ให้มีจำนวนรูหยอด
 เท่ากันวงละ 10 รู แต่ละรูมีขนาด กว้าง x ยาว x ลึก = $20 \times 30 \times 10 \text{ mm}^3$ เพราะเมื่อล้อจิกหมุน
 ไป 1 รอบ เครื่องปลูกกระเทียมจะเคลื่อนที่ได้ระยะทาง 1 เมตร และจานหยอดก็หมุนไป
 1 รอบเช่นกัน และปล่อยกระเทียมผ่านแผ่นจานด้านล่างซึ่งเจาะรูไว้สำหรับกระเทียมลงสู่ร่องดิน
 10 กลีบ / เมตร

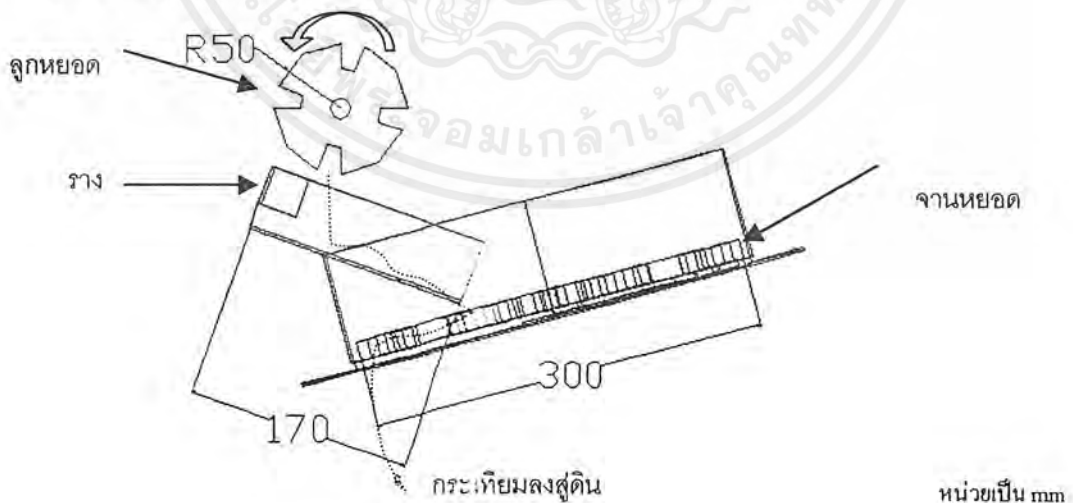
เงื่อนไขและหลักการ

- รูที่งานบนต้องเจาะให้มีขนาดที่กระเทียม 1-2 กลีบสามารถผ่านไปได้อย่างสะดวก
- รูที่งานล่างต้องเจาะให้มีขนาดกว้างกว่ารูที่งานบนและกระเทียมสามารถลงได้ทันต่อความเร็วของงานปล่อยกระเทียมที่เหมาะสม (ได้จากการทดลองหัวข้อ 2.5)
ระยะห่างระหว่างงานบนกับงานล่างต้องน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้เพื่อป้องกันกลีบกระเทียมเข้าไปแทรกกระหว่างแผ่นบนและแผ่นล่าง ซึ่งจะทำให้มีการสูญเสียและมีแรงเสียดทานเพิ่มมากขึ้น
- งานหยอดต้องเอียงให้เหมาะสม 15 องศา (มุมเสียดทานของกระเทียม เท่ากับ 12.5 องศา)

ส่วนประกอบ

- งานบน
- งานล่าง
- ตัวครอบงาน
- ส่วนปล่อยกระเทียมออก

ออกแบบชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียมดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 ชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5) ออกแบบโครงหลักของเครื่อง

การออกแบบ

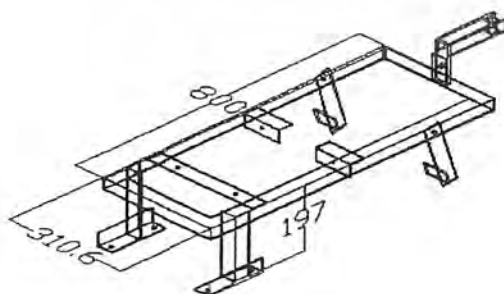
ลักษณะของ โครงหลักขึ้นอยู่กับชิ้นส่วนที่จะนำมาติดตั้งบน โครง ออกแบบดังรูปที่ 3.5

เงื่อนไขและหลักการ

- ต้องแข็งแรงเพื่อรับน้ำหนักภาระต่างๆ
- ขนาดต้องสัมพันธ์กับอุปกรณ์ส่วนที่จะติดตั้งบน โครง

ส่วนประกอบของโครง

- ส่วนที่ยึดกับรถไถเดินตาม
- ส่วนที่ยึดถึงบรรจุก
- ส่วนที่ยึดตัวเปิดรอก
- ส่วนที่ยึดชุดอุปกรณ์กำหนดจำนวนกลีบกระเทียม
- ส่วนที่ยึดกับล้อจิก
- ส่วนที่ยึดราง
- ส่วนที่ยึดเฟืองค้ำท้าย

หน่วยเป็น mm.

รูปที่ 3.5 โครงหลักของเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

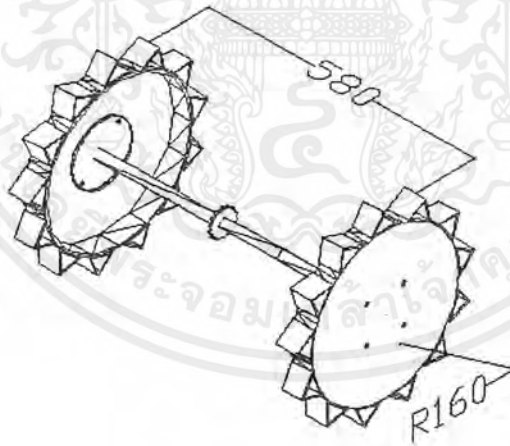
6) ออกแบบล้อจิก

การออกแบบ

ล้อจิกเป็นตัวขับเคลื่อนของเครื่องปลูกกระเทียม ใช้เพื่อยึดติดกับเพลลาของล้อจิกเพื่อถ่ายทอดกำลังให้เพลาด้านท้าย ออกแบบให้ล้อจิกมีความยาวของเส้นรอบวงเท่ากับ 1 เมตร ออกแบบได้ดังรูปที่ 3.6

เงื่อนไขและหลักการ

- ขนาดของล้อจิกมีผลต่ออัตราการป้อนยกถีบ ขนาดจึงต้องสัมพันธ์กับอัตราทด สัมพันธ์กับระยะระหว่างคัน ล้อจิกหมุน 1 รอบ งานหยอดก็จะหมุน 1 รอบเช่นกัน

หน่วยเป็น mm

รูปที่ 3.6 ล้อจิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7) การออกแบบระบบถ่ายเทกำลัง

การออกแบบ

ใช้ระบบเฟืองโซ่ เพื่อความแม่นยำของระบบหยอดกลีบกระเทียม อ้างอิงอัตราทด ที่ความเร็วรอบของงานหยอดเป็นสำคัญ (30 rpm) และความสัมพันธ์ระหว่างรูดหยอด (10 รูดหยอด และความยาวเส้นรอบวงของล้อจิก)

หมายเหตุ เนื่องจากไม่สามารถหาเฟืองทดที่มีขนาดเหมาะสมกับความเร็วรอบที่ต้องการได้ เพราะมีงบประมาณจำกัด จึงใช้เฟืองทดที่มีขนาดใกล้เคียงและราคาถูกกว่า แทนอัตราทดที่ได้จริงแสดงอยู่ในรูปที่ 3.7

เฟืองโซ่และหลักการ

- ออกแบบอัตราทดให้เหมาะสม

คำนวณอัตราทดและความเร็วรอบ

$$\text{ใช้สูตร } M_w = N_2 / N_1 = W_1 / W_2$$

เมื่อ M_w คืออัตราทด

N_1 คือจำนวนฟันของเฟืองขับ

N_2 คือจำนวนฟันของเฟืองตาม

W_1 คือความเร็วรอบของเฟืองขับ

W_2 คือความเร็วรอบของเฟืองตาม

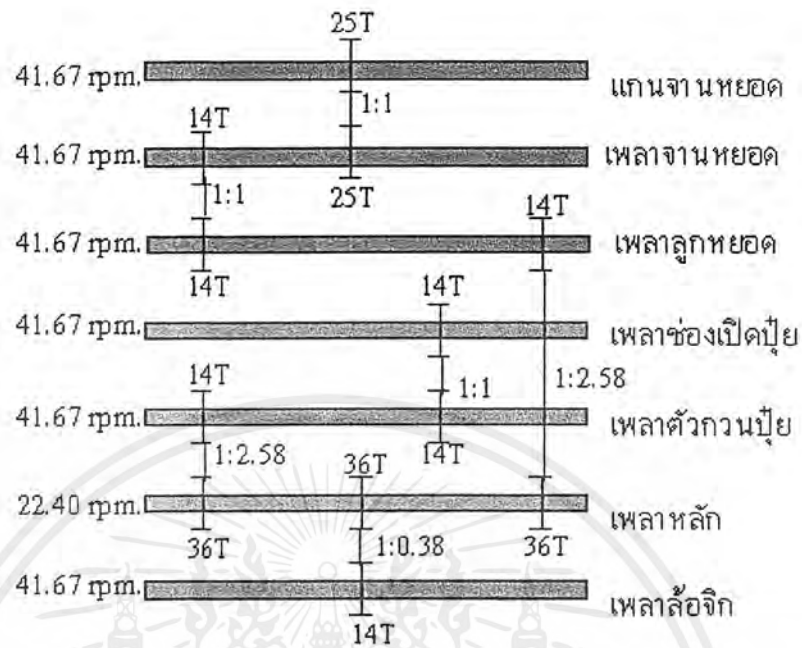
ความเร็ว โดยทั่วไปในการทำงานของเครื่องหยอดกลีบพีชที่พ่วงกับคันกำลังประเภทรถไถเดินตามที่มีค่าประมาณ 2.5 กม./ชม.

ความยาวเส้นรอบวงของล้อจิกเท่ากับ 1 เมตร

ดังนั้นความเร็วรอบล้อจิกเท่ากับ 41.67 rpm

เพลาคับมีความเร็วรอบเท่ากับความเร็วของล้อจิกคือ 41.67 rpm อัตราทดระหว่างเพลาคับคำนวณได้ค่าต่างๆ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.7 แสดงระบบถ่ายทอดกำลัง

หลักในการคำนวณคือ งานหยอด ลูกหยอด เฟลาขับจะต้องมีความเร็วรอบที่เท่ากัน และเหมาะสม เพื่อที่จะหยอดกระเทียมได้ 10 กลีบ และแต่ละกลีบมีระยะห่างกัน 10 เซนติเมตร ในระยะทาง 1 เมตร

8) ออกแบบตัวเปิดร่อง

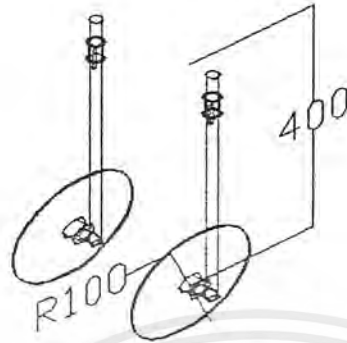
การออกแบบ

ออกแบบตัวเปิดร่องแบบจานเดี่ยว (Single disc) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 มิลลิเมตร ทำมุม Dish angle 10 องศา มุม Tilt angle 15 องศา ออกแบบได้ดังรูปที่ 3.8

เงื่อนไขและหลักการ

- สามารถเปิดร่องดินที่จะหยอดกระเทียมให้ได้ความลึกของร่องดิน 15 มิลลิเมตร กว้าง 30 มิลลิเมตร
- ใบงานเปิดต้องหมุนได้ไม่ติดขัดเพื่อลดแรงเสียดทานและความสึกหรอที่ไม่สม่ำเสมอของงานเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยเป็น mm.

รูปที่ 3.8 งานเปิดร่อง

3.2 การดำเนินการสร้าง

ทำการสร้างเครื่องปลุกกระเทียมจากแบบที่ได้ออกแบบไว้แล้ว โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานคือ

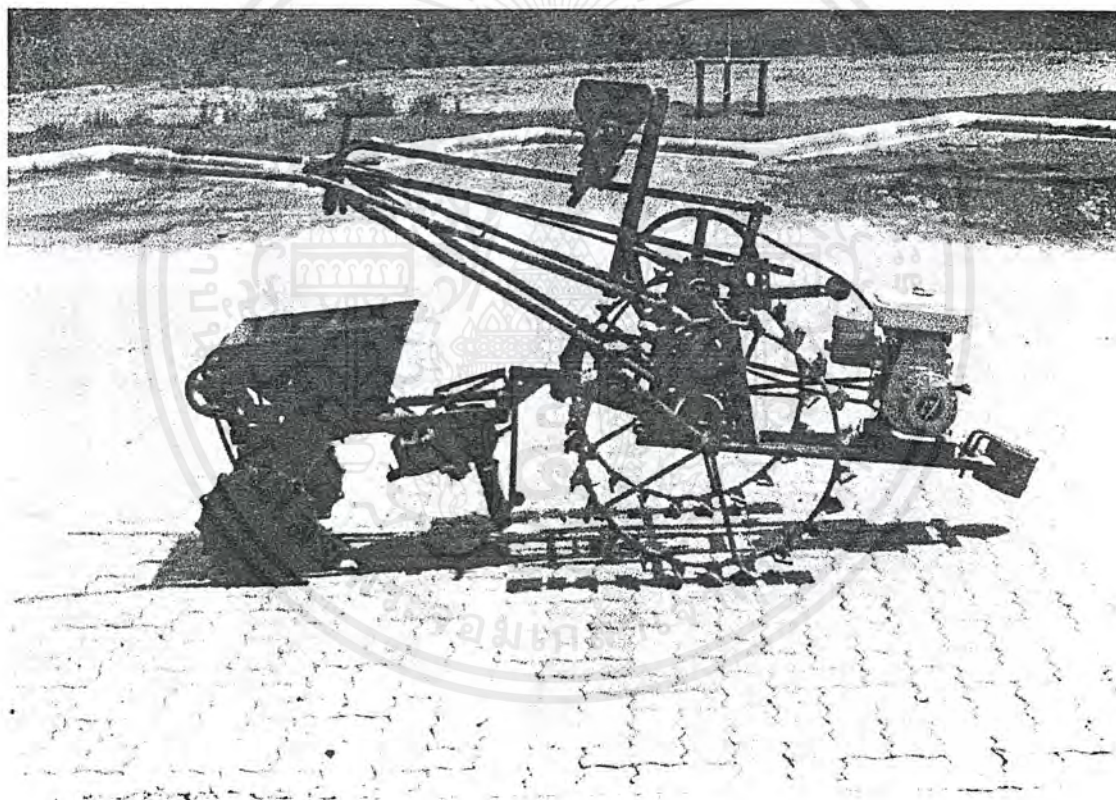
1. การจัดซื้ออุปกรณ์ และวัสดุที่ต้องใช้ในส่วนประกอบต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากที่ได้ออกแบบไว้ และนำไปดำเนินการจัดซื้อ
2. ดำเนินการสร้างอุปกรณ์แต่ละชิ้นส่วนตามที่ได้ออกแบบไว้ (ดูรายละเอียดวัสดุที่ใช้ในภาคผนวก ง) และประกอบเครื่อง
3. ตรวจสอบการทำงานของระบบต่าง ๆ เบื้องต้น เช่น ระบบหยอดกลีบกระเทียมระบบโรยปุ๋ยคอก อุปกรณ์เปิดร่อง ว่าใช้งานได้หรือไม่ในขณะทำการตรวจสอบระบบการทำงานของเครื่องมีปัญหาหลายอย่างเกิดขึ้น ซึ่งการแก้ปัญหาต่าง ๆ อาจทำให้รูปร่างและขนาดของเครื่องแตกต่างไปจากที่ออกแบบไว้ แต่คุณภาพการทำงานและจุดประสงค์การทำงานยังคงอยู่ในแนวทางเดิม

3.3 ปัญหาที่เกิดขึ้นและการปรับแก้

1. กระเทียมมีการอุดตันช่องทางออกที่งานหยอดเนื่องจากช่องทางออกไม่เรียบ ปรับแก้โดยการสร้างช่องทางออกให้เรียบ
2. งานหยอดหมุนได้คล่องเฉพาะช่วงแรกเนื่องจากมีกระเทียมเข้าไปแทรกระหว่างแผ่นไม้ จึงมีแรงเสียดทานเพิ่มขึ้น ปรับแก้โดยการกลึงปาดหน้างานให้เรียบ แล้วประกอบขึ้นมาใหม่ให้ได้ระยะห่างระหว่างแผ่น ไม้ น้อยที่สุดแต่ไม่ขัดสีกันเองระหว่างแผ่น ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ที่ถังบรรจุปุ๋ยคอกเมื่อบรรจุปุ๋ยคอกแล้วหมุนล้อจิกปรากฏว่าปุ๋ยคอกไม่ไหล เนื่องจากช่องทางออกมีขนาดเล็กเกินไป แก้ไขโดยการทำให้อู้งขึ้น มีขนาด กว้าง x ยาว $70 \times 70 \text{ cm}^2$ เพื่อให้ได้ปริมาณปุ๋ยตามที่ต้องการให้ไหลออกจากถังบรรจุ เมื่อสร้างเครื่องปลูกกระเทียมเสร็จแล้ว ในการทำงานในพื้นที่ต้องนำไปต่อพ่วงกับรถไถเดินตามดัง แสดงในรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 เครื่องปลูกกระเทียมพ่วงรถไถเดินตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการ

4.1.1 การทดลองหาปริมาณกัลปีกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอดและลูกหยอด

จุดประสงค์การทดลอง

1. เพื่อหาความสม่ำเสมอของอัตราการหยอดกระเทียมระหว่างเต็มถึงบรรจุและครึ่งถึงบรรจุ
2. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณกัลปีกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอดระหว่างรูหยอดควงนอกและวงใน
3. ตรวจสอบความเสียหายของกัลปีกระเทียม

อุปกรณ์การทดลอง

1. เครื่องปลูกกระเทียม
2. กระเทียมพันธุ์ลำปาง
3. ถูงพลาสติก

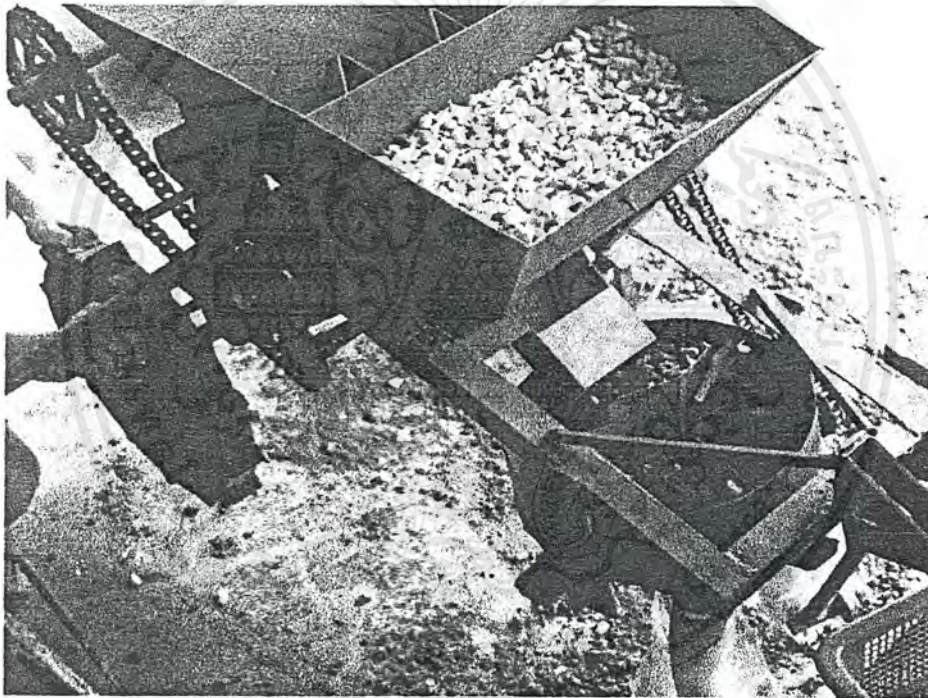
วิธีการทดลอง

1. ใส่กระเทียมให้เต็มถึงบรรจุ
2. หมุนล้อจิกให้กระเทียมไหลออกจากลูกหยอดลงในถูงพลาสติกที่ใช้รองรับ
3. หมุนล้อจิกจำนวน 10 รอบ ด้วยความเร็วที่สม่ำเสมอ 30 rpm (เป็นความเร็วที่เหมาะสมของงานหยอดซึ่งได้จากผลการทดลองในบทที่ 3 และหมุนล้อจิกครบ 1 รอบจะได้ระยะทาง เท่ากับ 1 เมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำกระเทียมที่ได้ในถุงพลาสติกไปนับจำนวนกลีบกระเทียม
5. ทำซ้ำจากข้อ 1 – 4 อีก 9 ครั้ง แล้วนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย
6. ใส่กระเทียมครั้งถึงบรรจุ
7. ทำซ้ำจากข้อ 2 – 5
8. ทำซ้ำข้อ 1 – 7 แต่เปลี่ยนจากเอาถุงพลาสติกกรองรับที่ลูกหยอดไปกรองรับที่ทางออกของจานหยอดแทนให้กระเทียมไหลออกจากลูกหยอดและผ่านจานหยอดลงสู่ถุงพลาสติกที่รองรับ

การทดลองแสดงดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 การทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อหาปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจาก ลูกหยอดและจานหยอด

ผลการทดลอง

ตาราง 4.1 ก แสดงจำนวนกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากลูกหยอดเมื่อบรรจุกระเทียมเต็ม
ถึงและครึ่งถึง ความเร็วรอบ 30 rpm

ครั้งที่	เต็มถึง		ครึ่งถึง	
	กลีบดี	กลีบแตก	กลีบดี	กลีบแตก
1	241	0	207	0
2	220	0	184	0
3	237	0	240	0
4	200	0	170	0
5	239	0	247	0
6	197	0	223	0
7	193	0	223	0
8	204	0	194	0
9	207	0	201	0
10	219	0	207	0
เฉลี่ย	215.7		209.6	
กลีบ/เมตร	21.57		20.96	
SD	18.23		24.12	
%CV	8.5		11.5	

ตาราง 4.1 ข เปรียบเทียบปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากลูกหยอด

ปริมาณกระเทียม	ผลต่างปริมาณกลีบ (%)
ครึ่งถึงและเต็มถึง	2.91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1ค แสดงจำนวนกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอด เมื่อบรรจุกระเทียม
เต็มถังและครึ่งถัง ความเร็วรอบ 30 rpm

ครั้งที่	เต็มถัง				ครึ่งถัง			
	รูลอยควงนอก		รูลอยควงใน		รูลอยควงนอก		รูลอยควงใน	
	กลีบดี	กลีบ แตก	กลีบดี	กลีบ แตก	กลีบดี	กลีบ แตก	กลีบดี	กลีบ แตก
1	153	3	106	1	126	2	114	2
2	113	3	77	2	124	1	94	0
3	71	2	127	0	133	1	112	3
4	108	0	101	0	91	4	130	0
5	84	1	87	0	84	2	95	0
6	117	1	110	2	131	1	119	1
7	97	0	109	0	93	0	89	1
8	110	2	98	1	96	1	114	2
9	92	0	106	1	104	0	104	0
10	125	0	91	0	119	0	117	3
เฉลี่ย	108.20		101.90		111.30		110.00	
กลีบ /ม.	10.82		10.19		11.13		11.00	
SD	22.14		13.07		17.23		12.70	
%CV	20.5		12.8		15.5		11.5	

ตารางที่ 4.1ง เปรียบเทียบปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากงานหยอด

รูลอยค	ผลต่างปริมาณกลีบ * (%)
รูลอยควงนอก	
- เต็มถัง	+8.2
- ครึ่งถัง	+11.3
รูลอยควงใน	
- เต็มถัง	+1.9
- ครึ่งถัง	+10.0

* เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการออกแบบคือ 10 กลีบ/เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

จากผลการทดลองจะเห็นว่า อัตราการไหลออกของกระเทียมที่ถูกหยอด เมื่อมีกระเทียมบรรจุเต็มถึง จะมากกว่าตอนที่ไม่มีกระเทียมบรรจุครั้งถึง 2.91% เนื่องจากขณะที่มีกระเทียมอยู่เต็มถึงหรือใกล้เต็มถึงนั้น น้ำหนักโดยรวมของกระเทียม จะสูงกว่าขณะที่มีกระเทียมเพียงครั้งถึง น้ำหนักที่มากกว่านั้นมิผลทำให้มีการคั้นกระเทียมลงไปในเรื่องของลูกหยอดได้มากกว่า

ส่วนที่งานหยอดนั้น รุหยอดวงนอกจะมีจำนวนกลีบกระเทียมสูงกว่ารุหยอดวงใน และทั้งสองรุหยอดมีจำนวนกลีบกระเทียมสูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

4.1.2 การทดลองหาปริมาณปุ๋ยคอกที่ออกจากถังปุ๋ยคอก

จุดประสงค์การทดลอง

1. เพื่อหาความสม่ำเสมอของอัตราการไหลของปุ๋ยคอกที่ออกจากถังบรรจุปุ๋ยคอกที่ระดับเต็มถึงกับครั้งถึง
2. เพื่อเปรียบเทียบปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุ

อุปกรณ์การทดลอง

1. เครื่องปลูกกระเทียม
2. ปุ๋ยคอก (คุณสมบัติปุ๋ยคอกที่ทดสอบแสดงในภาคผนวก ข)

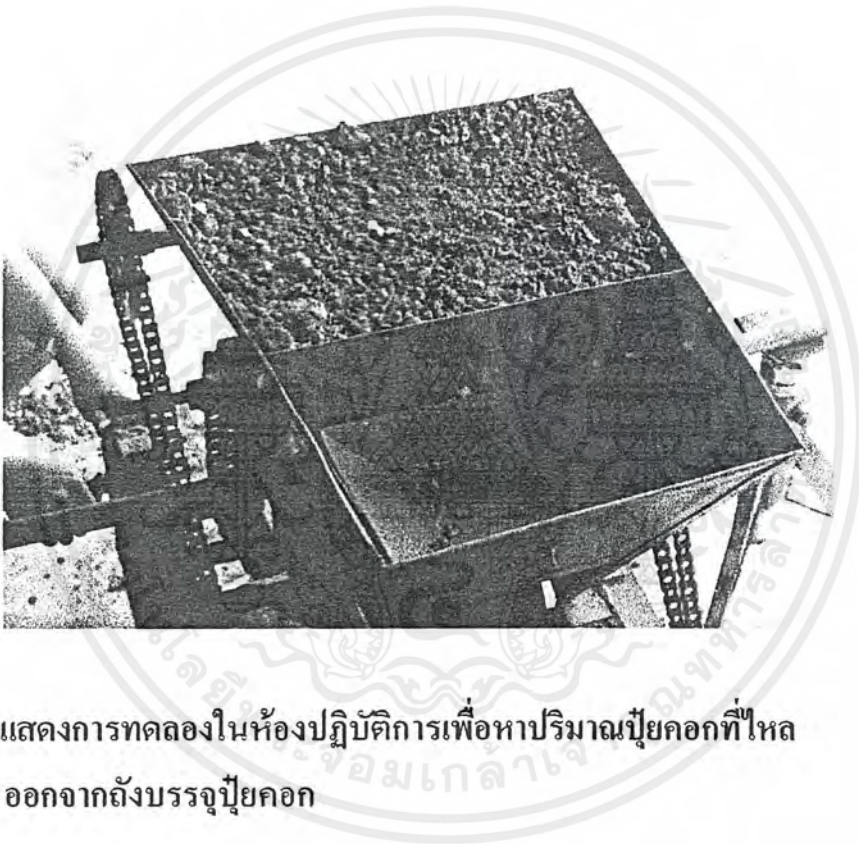
วิธีการทดลอง

1. ใส่ปุ๋ยคอกให้เต็มถึงบรรจุ
2. หมุนล้อจิกให้ปุ๋ยคอกไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ยลงสู่ถุงพลาสติกที่ใช้รองรับ
3. หมุนล้อจิกจำนวน 10 รอบ
4. นำปุ๋ยคอกที่ได้ในถุงพลาสติกไปชั่งหาปริมาณ
5. ทำซ้ำจากข้อ 1 – 4 อีก 9 ครั้ง แล้วนำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ใส่ปุ๋ยคอกครึ่งถังบรรจุ
7. ทำซ้ำจากข้อ 2 – 5

การทดลองแสดงดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 แสดงการทดลองในห้องปฏิบัติการเพื่อหาปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ยคอก

ผลการทดลอง

ตาราง 4.1 จ แสดงปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ย

ครั้งที่	เต็มถัง		ครึ่งถัง	
	ช่องออกซ้าย	ช่องออกขวา	ช่องออกซ้าย	ช่องออกขวา
1	520	595	575	350
2	290	295	460	280
3	240	575	60	80
4	590	640	370	530
5	649	610	260	300
6	475	490	310	145
7	640	635	360	470
8	685	710	375	490
9	650	730	440	510
10	770	730	310	490
เฉลี่ย	550.9	601	384.44	396.11
กรัม / เมตร	55.09	60.1	38.44	39.61
ค่าเฉลี่ยรวม (กรัม/เมตร)	48.31			
SD	172.03	124.33	95.24	133.18
%CV	31.23	20.69	24.77	33.62

* ข้อมูลครั้งที่ 3 ของการทดลองแบบครึ่งถัง ไม่นำมาใช้เนื่องจากมีก้อนหินปนไปกับปุ๋ยทำให้เกิดการขัดตัวของลิ้นเปิดปุ๋ยจึงได้ปริมาณปุ๋ยผิดความเป็นจริงมากเกินไปแต่ที่ต้องนำมาลงในผลการทดลองเพราะต้องการจะบอกว่าก่อนหินหรือวัสดุแข็งที่ปนมากับปุ๋ยคอกมีผลต่อการทำงานของเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1จ แสดงการเปรียบเทียบปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุ

ช่องทางออก	ผลต่างปริมาณปุ๋ยคอก* (%)
ช่องออกซ้าย	
- เต็มถึง	+14.03
- ครึ่งถึง	-20.43
ช่องออกขวา	
- เต็มถึง	+24.40
- ครึ่งถึง	-18.01

* เปรียบเทียบกับค่า 48.31 กรัม/เมตร (ค่าเฉลี่ยโดยรวม จากตารางที่ 4.1 จ)

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

ทั้งช่องออกซ้ายและช่องออกขวาของถังบรรจุปุ๋ยคอกจะมีปริมาณปุ๋ยคอกไหลออกขณะที่มีปุ๋ยคอกบรรจุเต็มถึงมากกว่าตอนที่ไม่มีปุ๋ยคอกบรรจุครึ่งถึงและช่องออกขวาจะมีปริมาณการไหลของปุ๋ยคอกโดยเฉลี่ยสูงกว่าช่องออกซ้าย

ปริมาณการไหลของปุ๋ยจะสูงขึ้นเมื่อปริมาณปุ๋ยในถังบรรจุเพิ่มขึ้น

4.2 การทดสอบสมรรถนะเชิงพื้นที่ของเครื่องปลูกกระเทียม

เนื่องจากฝนตกพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทดสอบสมรรถนะในแปลงจริงที่ได้เตรียมไว้ ดังนั้นจึงเลือกพื้นที่ที่ไม่ได้เตรียมแปลงไว้ เป็นพื้นที่ที่จะทำการทดลอง ให้เครื่องสามารถวิ่งบนพื้นที่ที่ได้แต่ไม่ได้ทำการหยอดกระเทียมลงในพื้นที่ เนื่องจากพื้นที่ที่ไม่ได้เตรียมแปลงนั้นไม่สามารถทำการเปิดร่องให้กระเทียมลงสู่ร่องได้ ดังนั้นในการทดลองนี้ในแต่ละระยะทางที่ทำการปฏิบัติงานจะมีถุงพลาสติกรองที่ทางออกของกระเทียมและปุ๋ยคอกทุกครั้งที่ทำกรทดลอง

จุดประสงค์การทดลอง

1. เพื่อหาความเร็วในการทำงาน
2. เพื่อหาเวลาที่ใช้ในการเลี้ยวโค้งแต่ละครั้ง (90 องศา)
3. เพื่อหาประสิทธิภาพในการทำงานเชิงพื้นที่
4. ความสม่ำเสมอในการหยอดกระเทียม
5. ความสม่ำเสมอในการโรยปุ๋ยคอก

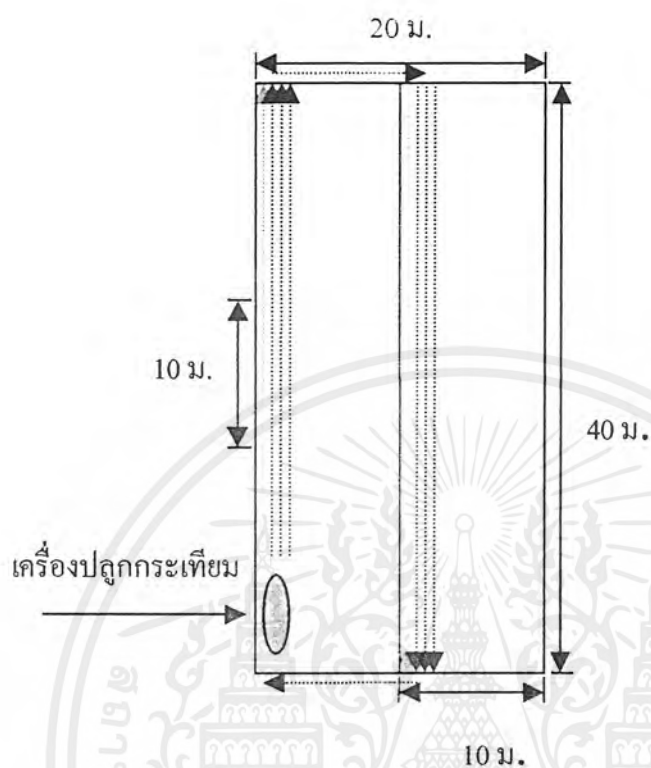
อุปกรณ์การทดลอง

1. เทปวัดระยะ 1 เมตร
2. นาฬิกาจับเวลาจำนวน 2 เครื่อง
3. รถไถเดินตามพ่วงเครื่องปลูกกระเทียม
4. หลักปักกำหนดระยะ

วิธีการทดลอง

1. วัดขนาดของพื้นที่ ยาว 40 เมตร กว้าง 10 เมตร ที่กึ่งกลางแปลงตามแนวยาวให้วัดระยะออกไปข้างละ 5 เมตรปักหลักไว้ที่ตำแหน่ง หัวมุมทั้ง 4 ของพื้นที่ขนาด 10 x 20 เมตร² ดังแสดงในรูปที่ 4.3
2. เมื่อเครื่องเข้าปฏิบัติงาน เริ่มจับเวลาดังนี้
 - (ก) เวลาที่ใช้ในการทำงานทั้งพื้นที่ เวลาเริ่มต้นปฏิบัติงานและเวลาดำเนินการปฏิบัติงาน
 - (ข) เวลาที่ใช้ในการเลี้ยวแต่ละครั้ง
 - (ค) เวลาที่สูญเสียไปเนื่องจากการหยุดเครื่องหรือซ่อมแซมเครื่องในพื้นที่ทั้งหมด
3. เมื่อเครื่องปฏิบัติงาน ให้เริ่มจับเวลาที่เครื่องวิ่งเป็นระยะทาง 10 เมตร จำนวน 10 ครั้ง
4. ในระยะทาง 10 เมตรแต่ละครั้งจะค้ำจุนบรรจุกระเทียม ครึ่งถังและนับจำนวนกลีบกระเทียมที่ออกจากงานหยอด ในแต่ละครั้ง และหาปริมาณที่ปุ๋ยคอกออกมา ในระยะทาง 10 เมตรในแต่ละครั้งด้วย
5. ทำเหมือนกันกับข้อ 6 แต่บรรจุกระเทียมให้เต็มถัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.3 แสดงรูปแบบการทำงานในพื้นที่

รูปที่ 4.4 แสดงการทดสอบเดินเครื่องในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ 0.25 ไร่ เท่ากับ 2 ชั่วโมง 3 นาที

เวลาที่สูญเสียเนื่องจากหยุดเครื่องและซ่อมแซมเครื่อง 15.2 นาที

เวลาทั้งหมดในการปฏิบัติงานจริง = 2 ชั่วโมง 3 นาที + 15.2 นาที
= 2.3 ชั่วโมง

ความเร็วในการทำงาน = 0.63 เมตร / วินาที (คำนวณจากตาราง 4.2 ข)

หน้ากว้างในการทำงาน = 10 เซนติเมตร (ระยะห่างในการปลูกกระเทียมระหว่างแถว)

การหาประสิทธิภาพการทำงานในพื้นที่

ประสิทธิภาพการทำงานในพื้นที่ = $\frac{\text{ความสามารถในการทำงานจริง} \times 100}{\text{ความสามารถในการทำงานทางทฤษฎี}}$

ความสามารถในการทำงานจริง = $\frac{\text{พื้นที่ทดสอบ} / \text{เวลาที่ใช้ในการทำงานทั้งหมด}}{}$
= $0.25 / 2.3$
= 0.11 ไร่ต่อชั่วโมง

ความสามารถในการทำงานเชิงทฤษฎี = $\text{ความเร็วในการทำงาน} \times \text{หน้ากว้างในการทำงาน}$
= 0.63×0.1
= 0.063 ตารางเมตรต่อวินาที
= 0.14 ไร่ต่อชั่วโมง

ประสิทธิภาพการทำงานในพื้นที่ = $(0.11 / 0.14) \times 100$
= 78 %

ตารางที่ 4.2 ก แสดงเวลาในการเกี่ยวไถ้

ครั้งที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
เวลา(วินาที)	17:83	18:60	18:81	18:74	18:90	18:82	18:56	18:21	18:67	18:92
เฉลี่ย	18.57									

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ข แสดงเวลาในการวิ่งทางตรง 10 เมตร

ครั้งที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
เวลา(วินาที)	15.80	16.13	15.80	15.97	15.92	15.63	15.86	15.77	15.59	16.01
เฉลี่ย	15.84									

ตารางที่ 4.2 ค แสดงจำนวนกลีบกระเทียมที่ไหลออกจากจานหยอด ในระยะ 10 เมตร ที่ความเร็วในการทำงาน 2.27 กม./ชม.

ครั้งที่	เต็มถัง				ครึ่งถัง			
	รูลยอควงนอก		รูลยอควงใน		รูลยอควงนอก		รูลยอควงใน	
	กลีบดี	กลีบแตก	กลีบดี	กลีบแตก	กลีบดี	กลีบแตก	กลีบดี	กลีบแตก
1	113	0	88	0	156	0	109	0
2	234	0	149	0	147	0	103	0
3	247	0	160	0	170	1	98	0
4	139	0	140	0	155	1	109	2
5	141	0	116	0	146	1	105	0
6	106	0	102	0	136	0	107	0
7	82	0	115	0	134	2	107	1
8	97	0	115	0	135	0	124	0
9	152	0	109	1	137	1	111	0
10	120	2	115	1	156	2	114	3
เฉลี่ย	143.3		121.1		148		109.3	
กลีบ/ม.	14.33		12.11		14.8		10.93	
S.D	55.52		22.01		12.09		7.26	
% C.V	38.74		18.17		8.17		6.64	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

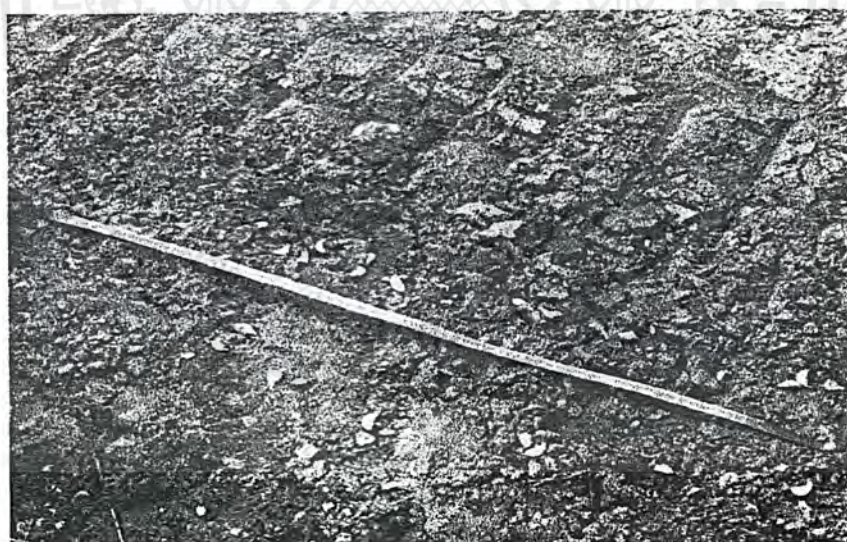
ตารางที่ 4.2 ง เปรียบเทียบจำนวนกลีบที่ไหลออกจากงานหยอดในระยะ 10 เมตร

รูหยอด	ผลต่างจำนวนกลีบ * (%)
รูหยอดควงนอก	
- เต็มถึง	+43.3
- ครึ่งถึง	+48
รูหยอดควงใน	
- เต็มถึง	+21.1
- ครึ่งถึง	+9.3

*เปรียบเทียบจากค่ามาตรฐานที่ 10 กลีบ/เมตร

ที่ระยะ 1 เมตรจะสังเกตเห็นกระเทียมได้ดังแสดงในรูปที่ 4.5

กระเทียมที่ผ่านการทดลองแล้วมีลักษณะดังรูปที่ 4.6 และรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.5 แสดงจำนวนกลีบกระเทียมในระยะ 1 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.6 แสดงกระเทียมที่ออกจากเครื่องปลูกกระเทียมเมื่อใส่กระเทียมครั้งถึงบรรจุนวดลงในพื้นที่

รูปที่ 4.7 แสดงกระเทียมที่ออกจากเครื่องปลูกกระเทียมเมื่อใส่กระเทียมเต็มถึงบรรจุนวดลงในพื้นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 จ แสดงปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุปุ๋ยในระยะ 10 เมตร

	เต็มถัง		ครึ่งถัง	
	ช่องซ้าย	ช่องขวา	ช่องซ้าย	ช่องขวา
1	635	590	510	510
2	90	520	545	480
3	510	585	455	470
4	510	460	525	500
5	515	490	515	500
6	590	490	495	560
7	350	400	400	440
8	495	360	550	500
9	415	490	455	540
10	515	500	610	535
เฉลี่ย	462.5	488.5	506	503.5
กรัม/เมตร	46.25	48.85	50.6	50.35
เฉลี่ยรวม (กรัม / เมตร)	49.01			
SD	153.03	71.42	58.96	35.44
% CV	33.09	14.62	11.65	7.04

ตารางที่ 4.2 ฉ เปรียบเทียบปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากเครื่อง

ช่องออก	ผลต่างปริมาณปุ๋ยคอก (%)
ช่องออกซ้าย	
- เต็มถัง	-5.63
- ครึ่งถัง	+3.24
ช่องออกขวา	
- เต็มถัง	-0.33
- ครึ่งถัง	+2.73

* เปรียบเทียบโดยใช้ค่า 49.01 กรัม/เมตร เป็นมาตรฐาน (ค่าเฉลี่ยรวม จากตาราง 4.2 จ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

รุษยอควงนอกมีประสิทธิภาพสูงกว่ารุษยอควงใน ทั้งขณะที่มีกระเทียมเต็มถังและครึ่งถัง คิดเป็น 43.3% และ 48% ตามลำดับ สาเหตุที่กระเทียมลงไปในรุษยอควงนอกได้ดีกว่ารุษยอควงในเนื่องจากปริมาณกระเทียมที่ร่วงจากลูกหอยตกลงไปสู่จานหอยอควงมีปริมาณน้อยเกินไปทำให้รุษยอควงนอกมีโอกาส ได้รับกระเทียมสูงกว่ารุษยอควงใน ควรแก้ไขโดยการเพิ่มจำนวนกระเทียมที่ค้างบนจานหอยอควงให้มากขึ้นเพื่อที่รุษยอควงทั้งวงนอกและวงในจะได้มีโอกาสในการรับกระเทียมเท่า ๆ กัน

ปริมาณปุ๋ยคอกที่ออกจากถังบรรจุขณะทดลองในพื้นที่เป็น 49.01 กรัม /เมตร ส่วนในห้องปฏิบัติการปริมาณปุ๋ยคอกที่ออกจากถังบรรจุ เป็น 48.31 กรัม / เมตร จะเห็นว่าในพื้นที่ที่มีปริมาณปุ๋ยออกจากถังบรรจุมากกว่าขณะที่ทดลองในห้องปฏิบัติการเนื่องจากว่าการทดลองในพื้นที่นั้นมีแรงดันสะเทือนช่วยเขย่าให้ปุ๋ยไหลออกในปริมาณที่มากขึ้น

บทที่ 5

บทวิจารณ์และสรุป

จากการทดลองทั้ง 2 ส่วน สรุปได้ว่า

การทดลองในห้องปฏิบัติการ

1. ผลต่างของอัตราการไหลของกระเทียมที่ถูกหยอด ขณะที่มีการเติมเต็มถึงจะสูงกว่า ขณะที่มีการเติมครึ่งถึง 2.91 % รุหยอดวงนอกขณะที่มีการเติมเต็มถึงบรรจุจะมีปริมาณกลีบกระเทียมไหลผ่านต่ำกว่าขณะที่มีการเติมครึ่งถึง 3.1 % รุหยอดวงใน ขณะที่มีการเติมเต็มถึงจะมีปริมาณกลีบกระเทียมไหลผ่านต่ำกว่าขณะที่มีการเติมครึ่งถึง 8.1 % รุหยอดวงนอกจะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่านมากกว่ารุหยอดวงใน ขณะที่มีการเติมเต็มถึง 6.3 % รุหยอดวงนอกจะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่านมากกว่ารุหยอดวงใน ขณะที่มีการเติมครึ่งถึง 1.3 % ทั้งรุหยอดวงนอกและรุหยอดวงใน จะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่านมากกว่า 10 กลีบต่อระยะทาง 1 เมตร ทั้งขณะที่มีการเติมเต็มถึงและครึ่งถึงรุหยอดวงนอกจะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่าน โดยเฉลี่ยแล้วมากกว่ารุหยอดวงใน และขณะที่มีการเติมเต็มถึงจะมีความแตกต่างสูงกว่าขณะที่มีการเติมครึ่งถึง

2. ปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกจากถังบรรจุขณะที่ปุ๋ยบรรจุเต็มถึงจะมีปริมาณมากกว่าขณะที่มีปุ๋ยคอกบรรจุอยู่ครึ่งถึง ทั้งขณะที่มีปุ๋ยบรรจุเต็มถึงและครึ่งถึงช่องทางออกขวาจะมีปริมาณปุ๋ยไหลออกโดยเฉลี่ยสูงกว่าช่องทางออกซ้าย

การทดลองในพื้นที่

1. ปริมาณกระเทียมไหลผ่านสูงกว่าขณะที่มีการเติมครึ่งถึง 12.1 % ขณะที่มีการเติมเต็มถึงรุหยอดวงนอกจะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่านสูงกว่ารุหยอดวงใน 19.82 % ขณะที่มีการเติมครึ่งถึง รุหยอดวงนอกจะมีปริมาณกระเทียมไหลผ่านสูงกว่ารุหยอดวงใน 35.32 % ความแตกต่างของปริมาณกระเทียมที่ไหลผ่านรุหยอดวงนอกระหว่างการทดลองในห้องปฏิบัติการและการทดลองในพื้นที่ คือ ขณะที่มีการเติมเต็มถึงบรรจุผลการทดลองในห้องปฏิบัติการจะต่ำกว่าผลการทดลองในพื้นที่ เป็น 35 % และขณะที่มีการเติมครึ่งถึงบรรจุผลการทดลองในห้องปฏิบัติการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะสูงกว่าผลการทดลองในพื้นที่เป็น 36.7 % ความแตกต่างของปริมาณกลีบกระเทียมที่ไหลผ่านรูหยอดควงในระหว่างการทดลองในห้องปฏิบัติการและการทดลองในพื้นที่คือขณะที่มีกระเทียมบรรจุเต็มถึงผลการทดลองในห้องปฏิบัติการจะต่ำกว่าผลการทดลองในพื้นที่

2. ปริมาณของปุ๋ยคอกที่ไหลออกทางช่องออกซ้ายขณะที่มีปุ๋ยเต็มถึงบรรจุจะต่ำกว่าขณะที่มีปุ๋ยครึ่งถึงบรรจุ 8.87 % ปริมาณของปุ๋ยคอกที่ช่องทางออกขวาขณะที่มีปุ๋ยคอกอยู่เต็มถึงบรรจุเป็น 3.06 % ขณะที่ปริมาณปุ๋ยคอกบรรจุอยู่เต็มถึง ช่องทางออกขวาจะมีปุ๋ยไหลออกสูงกว่าช่องทางออกซ้าย 5.30 % ขณะที่ที่มีปุ๋ยคอกบรรจุอยู่ครึ่งถึง ช่องทางออกขวาจะมีปริมาณปุ๋ยคอกไหลออกต่ำกว่าช่องทางออกซ้าย 0.51 % ปริมาณปุ๋ยคอกที่ไหลออกทั้งหมดของผลการทดลองในห้องปฏิบัติการโดยเฉลี่ย คือ 48.31 กรัมต่อเมตร (รวมทั้งช่องออกซ้ายและช่องออกขวา) ปริมาณปุ๋ยคอกที่ออกทางช่องซ้ายกับช่องทางขวาดต่างกัน 1.44 % ปริมาตรของถังบรรจุปุ๋ยและกระเทียมเป็น 16 ลิตร และ 13 ลิตร ตามลำดับ กระเทียมหนึ่ง ถังบรรจุสามารถปลูกได้ระยะทางประมาณ 28.15 เมตร/2 แถว และปุ๋ยคอกหนึ่งถังบรรจุสามารถโรยกลบกระเทียมได้ประมาณ 64 เมตร / 2 แถว

3. เวลาที่ใช้ในการเกี่ยว ไร่ 90 องศาของเครื่องปลูกกระเทียมโดยเฉลี่ยคือ 18.57 วินาที ความเร็วที่สามารถทำงานในเส้นทางตรงโดยเฉลี่ยคือ 0.17 เมตรต่อวินาที ประสิทธิภาพเชิงพื้นที่เท่ากับ 78 % เครื่องปลูกกระเทียมสามารถทำงานได้ 0.86 ไร่ต่อวัน (ทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน)

4. ในพื้นที่ 1 ไร่ จะต้องเติมกระเทียมประมาณ 57 ครั้งและเติมปุ๋ยประมาณ 25 ครั้ง

5. ในพื้นที่ 1 ไร่ ใช้กระเทียมประมาณ 445 kg. (กระเทียมที่คัดขนาดแล้ว) และใช้ปุ๋ยประมาณ 78 kg

แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องปลูกกระเทียมคือ

1. ควรมีการคัดขนาดกลีบกระเทียมที่จะทำการปลูกให้ได้ขนาดใกล้เคียงกันและเหมาะสมกับขนาดของจานหยอด
2. ควรบดปุ๋ยที่มีก้อนใหญ่ให้เป็นผงก่อนนำไปใช้กับเครื่อง
3. การสร้างจานหยอดควรลดแรงเสียดทานที่จานหยอดโดยการ เปลี่ยนจากแปรงปัดเป็นระบบอื่น เช่น ลูกคิดเป็นต้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความแม่นยำในการหยอดด้วย
4. ควรเพิ่มปริมาณกระเทียมที่ไหลลงสู่จานหยอดให้มากขึ้น เพื่อลดความแตกต่างของความสามารถในการหยอดของรูหยอดวงนอกและรูหยอดวงในและเพิ่มประสิทธิภาพของการหยอด
5. ควรเพิ่มระบบคลัทซ์ที่เพลาหลักเพื่อการหยุดระบบหยอดชั่วคราว
6. ควรเปลี่ยนลักษณะของล้อจิก โดยการนำเหล็กเพลากลมมาเชื่อมที่เส้นรอบวงล้อแทนเหล็กเพื่อลดการสลิปของเครื่องปลูกกระเทียม

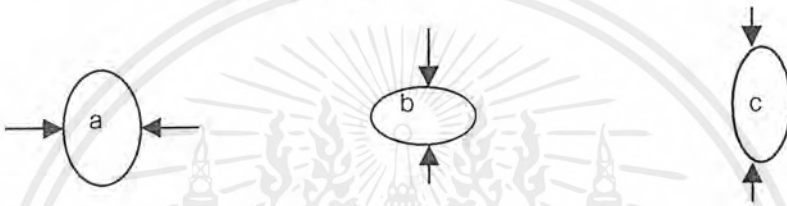
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

1. ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพของกระเทียมพันธุ์ลำปาง

1.1 ขนาดกระเทียม นำกระเทียมจำนวน 100 กลีบมาวัดขนาดทั้งสามด้าน ได้ผล

ดัง ตาราง 1ก

ตาราง 1ก แสดงขนาดต่างๆ ของกระเทียม

ลำดับที่	a	b	c	ลำดับที่	a	b	c
1	10.5	8.3	17.5	16	10.75	6.5	25.3
2	11.0	8.75	17.5	17	10.75	8.2	18.0
3	11.85	7.7	18.0	18	13.25	9.0	28.3
4	12.1	9.15	22.0	19	9.4	9.0	22.0
5	13.2	9.25	24.2	20	10.45	7.8	15.2
6	11.8	9.4	20.2	21	11.1	6.8	22.1
7	12.95	9.2	23.5	22	9.9	6.9	23.1
8	10.0	8.0	19.1	23	13	8.15	20.4
9	11.0	7.5	22.2	24	11.8	9.6	21.5
10	13.0	9.5	18.8	25	14.0	9.3	25.2
11	10.8	9.05	20.5	26	3.6	8.8	19.0
12	12.5	7.5	16.0	27	12.8	8.0	21.35
13	11.2	8.8	21.5	28	10.1	9.0	21.8
14	12.0	8.0	20.0	29	11.95	10.1	22.0
15	11.5	10.1	20.5	30	11.1	8.3	20.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 1ก (ต่อ)

ลำดับที่	a	b	c	ลำดับที่	a	b	c
31	9.2	7.95	20.1	57	9.4	7.0	24.3
32	12.0	9.0	24.4	58	9.8	7.9	17.0
33	11.0	9.0	18.0	59	10.1	10.0	17.0
34	10.5	7.8	19.7	60	9.4	8.3	19.0
35	10.5	8.6	23.52	61	8.9	8.0	18.0
36	11.2	8.9	22.2	62	10.0	7.7	19.4
37	12.2	8.3	21.0	63	10.1	8.2	8.4
38	9.5	9.3	19.5	64	12.1	9.9	23.3
39	8.3	8.2	17.52	65	10.0	7.0	14.8
40	9.9	6.95	25.0	66	10.8	8.0	17.5
41	9.5	7.6	18.2	67	13.5	8.5	23.7
42	9.9	8.3	21.15	68	9.9	8.0	19.0
43	11.2	9.0	21.0	69	10.4	8.0	17.5
44	9.0	8.6	20.0	70	9.9	8.0	18.0
45	10.2	8.25	21.2	71	11.0	8.5	19.8
46	12.0	8.0	22.1	72	8.9	8.5	19.1
47	10.8	8.2	23.1	73	11.0	7.5	18.6
48	9.9	7.8	20.4	74	11.0	8.0	25.3
49	10.9	7.3	21.5	75	13.0	8.0	19.0
50	8.3	8.3	25.2	76	10.8	6.8	6.8
51	10.0	9.7	18.0	77	8.0	7.9	7.9
52	10.1	7.8	20.0	78	9.0	8.2	8.0
53	11.1	8.8	20.8	78	9.0	8.2	8.
54	10.8	7.5	22.0	79	11.4	9.9	9.9
55	10.25	6.4	21.3	80	11.1	7.8	7.8
56	10.0	7.2	19.0	81	9.5	7.5	7.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 1ก (ต่อ)

ลำดับที่	a	b	c	ลำดับที่	a	b	c
82	10.0	8.0	8.0	92	9.4	9.0	19.1
83	9.4	7.2	7.2	93	9.9	8.0	16.5
84	11.0	8.0	8.0	94	10.5	7.6	18.4
85	12.1	8.8	8.8	95	10.2	7.0	19.0
86	12.7	9.6	19.8	96	13.2	8.4	18.0
87	11.0	7.8	18.0	97	9.0	7.0	16.5
88	10.0	7.0	19.0	98	11.3	7.0	20.4
89	11.4	8.2	19.7	99	9.2	7.0	18.0
90	14.0	8.0	17.4	100	11.0	7.5	18.5
91	10.1	7.0	14.5				
		Max			14.0	10.1	28.3
		Min			3.6	6.4	14.8
		Avg			10.72	8.2	18.85
		SD			1.48	0.86	4.57
		CV			0.14	0.10	0.24

Max : ค่าสูงสุด

Avg : ค่าเฉลี่ย

Min : ค่าต่ำสุด

SD : ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Avg : ค่าเฉลี่ย

CV : ค่าสัมประสิทธิ์การแปรผัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ปริมาตรจำเพาะของกระเทียม นำกระเทียมไปหาปริมาตรโดยใช้

บีกเกอร์ขนาด 50 cc ทำซ้ำกัน 3 ครั้ง ได้ผลดัง ตาราง 2ก

ตาราง 2ก แสดงปริมาตรจำเพาะของกระเทียม

ครั้งที่	น้ำหนักรวม (g)	น้ำหนัก bigger (g)	ปริมาตรจำเพาะ (l/kg)
1	65.24	33.47	1.57
2	62.34	33.49	1.73
3	63.23	33.49	1.68
	เฉลี่ย		1.66
	SD		0.075
	CV		0.045

Bulk Density = 0.602 kg/m^3 , กระเทียมประมาณ 217 กิลิป / m^3

1.3 น้ำหนักกระเทียม 100 กิลิป

ตาราง 3ก แสดงน้ำหนักกระเทียม 100 กิลิป

ครั้งที่	น้ำหนัก 100 กิลิป (g)
1	276.42
2	280.03
3	274.56
เฉลี่ย	277.003
SD	2.78
%CV	1.004

กระเทียม 100 กิลิป = 277.003 กรัม

กระเทียม 1 กิลิป = 2.77 กรัม

1.4 มุมกองพื้น ได้มุมกองพื้นของกระเทียม เท่ากับ 26.5 องศา

1.5 มุมเสียดทาน ได้มุมเสียดทานระหว่างกระเทียมกับแผ่นเหล็กเท่ากับ 12.5 องศา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

1. ศึกษาคุณสมบัติของปุ๋ยคอก

1.1 ปริมาตรจำเพาะของปุ๋ยคอก ใช้ บีกเกอร์ขนาด 1 ลิตร ได้ผลดังตารางที่ 1ข

ตาราง 1ข แสดงปริมาตรจำเพาะของปุ๋ยคอกที่ใช้ในการทดลอง

ครั้งที่	น้ำหนักรวม (g)	น้ำหนักบีกเกอร์ (g)	ปริมาตรจำเพาะ (l/kg)
1	560	370	5.26
2	564	370	5.15
3	577	370	4.83
	เฉลี่ย		5.08
	SD		0.223
	%CV		4.5

Bulk density 0.2 kg/m³

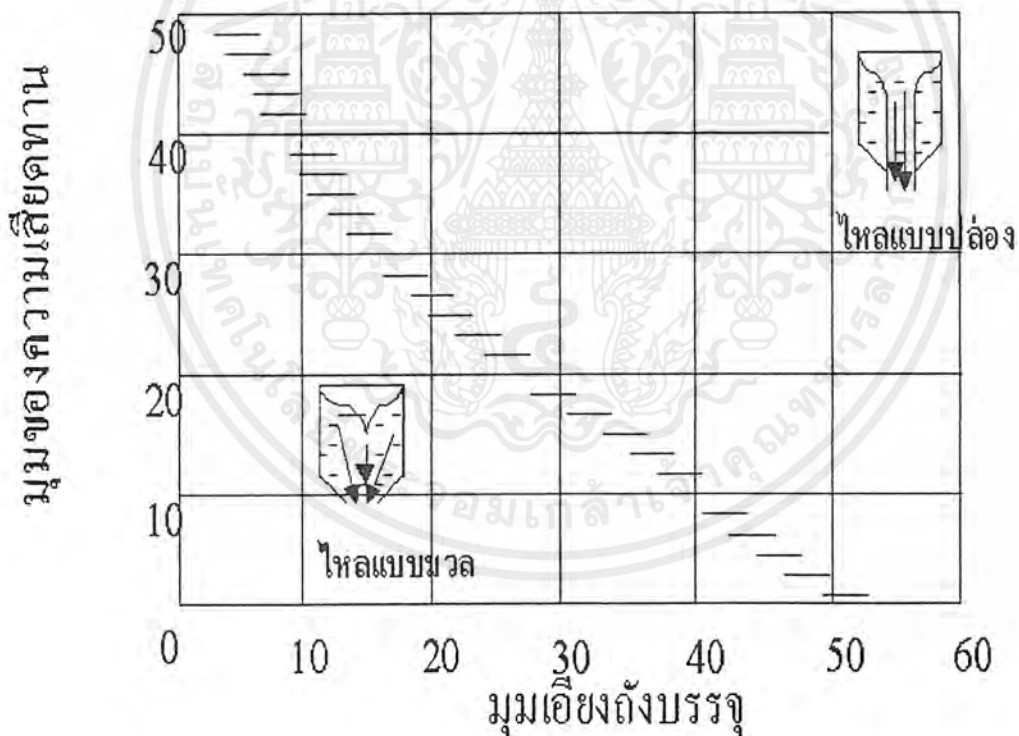
1.2 มุมกองพื้น เท่ากับ 36 องศา

1.3 มุมเสียดทาน ได้มุมเสียดทานระหว่างปุ๋ยคอกกับแผ่นเหล็ก เท่ากับ 27 องศา

ภาคผนวก ก

การไหลของวัสดุเม็ดผ่านช่องเปิด

เมื่อมุมเอียงของถังบรรจุที่ทำกับแนวราบมีค่าน้อยลักษณะการไหลเป็นแบบปล่อง (funnel flow) โดยวัสดุไหลเป็นแนวเหนือช่องเปิดขึ้นไปและการไหลของวัสดุจะไหลจากชั้นบนก่อน แต่เมื่อมุมเอียงมีค่าสูงขึ้นการไหลของมวลวัสดุทั้งหมด (mass flow) จะไหลลงสู่ช่องเปิด รูปแบบการไหลของวัสดุขึ้นอยู่กับความเอียงของถังบรรจุและสัมประสิทธิ์ความเสียดทานของวัสดุ แสดงดังรูป 1ก

รูป 1ก ความสัมพันธ์ของรูปแบบการไหลกับความเสียดทานของวัสดุกับ
ผนังและมุมเอียงของถังบรรจุ

ภาคผนวก ง

ตาราง 1ง รายการวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

รายการ	วัสดุที่ใช้
1. ถังบรรจุกระเทียมและปุยคอก	- เหล็กแผ่นหนา 1.5 มิลลิเมตร
2. ตัวกวนปุย	- ใบกวนทำจากเหล็กแผ่นหนา 3 มิลลิเมตร - เพลาของตัวกวนทำจากเหล็กกลวง เส้นผ่านศูนย์กลาง 20 มิลลิเมตร
3. ลิ่มเปิดปุยคอก	- ใบเปิดทำจากเหล็กแผ่นหนา 3 มิลลิเมตร - เพลาของตัวเปิดปุยทำจากเหล็กกลวง เส้นผ่านศูนย์กลาง 20 มิลลิเมตร
4. ลูกหยอด	- ตัวลูกหยอดทำจากไม้ - เพลาลูกหยอดทำจากเหล็กกลวง เส้นผ่านศูนย์กลาง 19 มิลลิเมตร
5. ราง	- เหล็กแผ่นหนา 1.5 มิลลิเมตร
6. จานหยอด	- จานบนและจานล่างทำจากไม้ - ตัวครอบและส่วนปล้อยทำจากเหล็กแผ่นหนา 1.5 มิลลิเมตร
7. โครงหลักของเครื่อง	- เหล็กฉาก - เหล็กแผ่นหนา 3 มิลลิเมตร
8. ส้อมจิก	- เหล็กเพลาดันขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 25.8 มิลลิเมตร - เหล็กแผ่นหนา 5 มิลลิเมตร - เหล็กฉาก
9. ระบบถ่ายทอดค้ำถั่ง	- เพลาดันเส้นผ่าศูนย์กลาง 19 มิลลิเมตร และ 12 มิลลิเมตร - เฟืองตรง ขนาด 14 ฟัน และ 36 ฟัน - เฟืองเฉียง ขนาด 25 ฟัน
10. ตัวเปิดร่อง	- ตัวงานเปิดทำจากเหล็กแผ่นหนา 3 มิลลิเมตร - เพลาทำจากเหล็กกลมตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 2ง ประเมินราคาวัสดุที่ใช้ในการสร้าง

วัสดุ	ขนาด	จำนวน	ราคา(บาท)
1. เหล็กฉาก	หนา 1 หุน ยาว 6 เมตร	1	180
2. เหล็กเพลลา	Ø 4 หุน	1	180
	Ø 6 หุน	1	200
	Ø 1 นิ้ว	1	480
3. เหล็กแผ่นบาง	1.5 x 2 เมตร ²	1	300
4. ตะลึงปูน	Ø ใน 20 มิลลิเมตร	2	200
	Ø ใน 10 มิลลิเมตร	2	180
	Ø ใน 1 นิ้ว	4	400
5. ท่อพลาสติก	Ø ใน 2.5 นิ้ว ยาว 1 เมตร	1	60
6. แหวนรัดท่อ	Ø 2.5 นิ้ว	4	36
7. เฟืองรถจักรยานยนต์	14 ฟัน	7	350
	36 ฟัน	3	240
8. โซ่รถจักรยานยนต์	ขอบหนา	4	800
9. น๊อต	Ø 7 , 14 , 17	40	200
10. เฟืองเจียง 45 องศา	25 ฟัน	2	300
11. บู๊ชทองเหลือง	Ø ใน 12 มิลลิเมตร	4	80
รวม			4186

ซื้อกระเทียมเพื่อใช้ในการทดลอง 2,500 บาท

รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด $4,186 + 2,500 = 6,686$ บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. รศ.ดร.วินิต ชินสุวรรณ, "เครื่องจักรกลเกษตรและการจัดการเบื้องต้น", ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 2530, หน้า 86.
2. S.A.M.S. KIBRIA , "Agricultural Machinery Design and Data Handbook (Seeder & Planter)", RNAM 1991, page 32, 38, 72
3. ผศ. ปานมนัส ศิริสมบุญ และคณะ, "สมบัติทางกายภาพและวิศวกรรมของซีวีวีสดู " , ภาควิชาวิศวกรรมเกษตร คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2538 , หน้า 215-216 .

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากหลายท่านด้วยกัน ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณ

อาจารย์ จิราภรณ์ เบญจประกายรัตน์

อาจารย์ สัตยลักษณ์ กิ่งทอง

เจ้าหน้าที่ภาควิชาวิศวกรรมเกษตรทุกท่าน

รวมทั้งผู้ปกครองและเพื่อนๆ ที่ได้ให้กำลังใจเสมอมาจนงานนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความขอบคุณอย่างยิ่ง

คณะผู้จัดทำ

